İHH ÇOCUK DERGİSİ

1. SAYI 2021

EN İYİ ARKADAŞIN OLMAYA GELDİK

İHH Çocuk hediyesidir. Para ile satılamaz.

İHH ÇOCUK

İHH ÇOCUK DERGİSİ

1. SAYI 2021

EN İYİ ARKADAŞIN OLMAYA GELDİK

İHH Çocuk hediyesidir. Para ile satılamaz.

İHH ÇOCUK

İHH ÇOCUK DERGİSİ

Dergi Yayın Ekibi
Ayşe Begüm Zeybek
Esma Topaloğlu
Mihriban Gezer
Ruveyda Karahan
Zeynep Beyza Şenbalkan

Danışman
Uzman Klinik Psikolog Zeynep Büşra Dursun

Yazar Ekibi
Ahsen Yağız
Ceyda Özel
Elif Büşra Söylemez
Elif Özdemir
Hüdanur Dayı
Hülya Temelli
İklima Yıldırım
Merve Koçak
Nurcan Kaya
Rabia Gülcan Kardaş
Rumeysa Aksu
Tuba Arslan
Zeynep Gece
Zeynep Tülay Doğan
Tuba Yılmaz
Zeynep Uyarıcı

Çizer Ekibi
Ayşe Betül Abiş İşeri
Ayşegül Uyan
Betül Coşkun
Fatma Betül Yıldız
Fatma Rabia Kaya
Feyza Yorulmaz
Hilal Bayraktar
Özlem Ercan
Rümeysa Abal
Sıddıka Tasa
Sofiya Kuday
Şeyma Albayrak

Etkinlikler
Ayşegül Koç
Betül Coşkun
Zeynep Özkarakoç

Editör
Hacer Uyğur

Tashih Ekibi
Ayşe Rüveyda Akgüngör
Betül Çakır
Elif Büşra Söylemez

Grafik Tasarım
Huriye Taştan

İstanbul, 2021

İHH ÇOCUK

Editörden

Merhaba!

Hep birlikte zor bir seneyi arkamızda bıraktık. Ama yepyeni başlangıçlar yapmak için hiçbir zaman geç değil! Biz de İHH Çocuk olarak yeni bir başlangıç yapıyor; içi birbirinden güzel etkinliklerle ve hikâyelerler dolu dergimizi sizlerle buluşturuyoruz.

Bu sayımızda bir sürü yeni karakteri tanıyacak ve bizce hepsini çok seveceksiniz! Küçük Enes'le Allah'ın isimlerini öğrenecek, Tırtıl Pöti'nin hikâyesine tanık olacak, Köstebek Alaca'yı korkularını yenmesi için teşvik edeceğiz. Ve daha neler neler!

Sizinle paylaşacağımız tüm bu güzel hikâyeler için çok heyecanlıyız. Ya siz?

O halde haydi, sayfaları çevir ve her sayfada yeni başlangıçlara kucak aç!

İHH Çocuk artık evlerde
Sayfa sayfa eğlenceyle seninle
Hikâyeler, masallar, deneyler, etkinlikler
Çevir çevir hepsi seni bekler

ALLAH'IN İSİMLERİ

HÜDANUR DAYI

RESİMLEYEN: AYŞE BETÜL ABİŞ İŞERİ

Küçük Enes'e MERHABA

Enes artık beşinci sınıfa başlıyordu ve yeni bir okula gidecekti. Sabah kahvaltısını yaptı, ardından annesi ile okulun yolunu tuttu. Arabayla okula hızlıca gelmişlerdi. Arabadan inip annesinin yanağına bir öpücük kondurduktan sonra koşarak okulun bahçesine giriş yaptı.

Sırayla sınıfa girdiler, ardından öğretmenlerini beklemeye başladılar. Öğretmen içeri girdi ve kendini tanıtmaya başladı.

— Merhaba çocuklar, ben Özdemir. Sınıf öğretmeninizim. Aynı zamanda Din Kültürü derslerinize de gireceğim. Hadi bakalım siz de tanıtın kendinizi, diyerek öğrencilerine söz verdi.

Herkes sırayla kendini tanıtıyor hangi okuldan geldiğini söylüyordu. Sıra Enes'e geldi ve "Ben Enes," diyerek kendini tanıtmaya başladı. Herkes kendini tanıttıktan sonra tenefüs zili çaldı. Tenefüste birbirleriyle tanışan Enes ile Burak çabucak kaynaşmış, birbirine ısınmışlardı. Arkadaşlıklarının çok güzel olacağını hayal edebiliyordu Enes.

Ders zili çalınca herkes sınıfta toplandı. İçeriye öğretmen girdi ve "Evet bakıyorum da tenefüste baya iyi kaynaşmışsınız. O zaman siz de tanıştığınıza göre bugün size bir şeyden bahsetmek istiyorum. Din Kültürü dersimizde sizlerle Allah'ın isimlerini öğreneceğiz," dedi. Herkes birbirine heyecanla sorular soruyordu. Bütün sınıf, öğretmenin "Çocuklar sessiz olun lütfen," demesiyle sustu.

Ardından Özdemir öğretmen:

— Bismillahirrahmanirrahim kelimesini daha önce duydunuz mu?, dedi. Enes kendi kendine düşündü. Evde, yolda, bakkalda hatta berberde bile duyuyordu. Kendisi de kullanıyordu bu kelimeyi. Fakat bugüne kadar hiç merak etmemişti ne anlama geldiğini. Pür dikkat öğretmeni dinlemeye başladı.

Öğretmen söze başladı:

— Çocuklar. Aslında "Bismillahirrahmanirrahim" kelimesinde üç tane isim var. Bunlar; Rahman, Rahim ve Allah isimleridir. Biz şimdilik yalnızca "Bismillah" kısmını ele alacağız diğer derslerde diğer iki ismi öğreneceğiz. Bismillah her hayrın başıdır. Bismillah diye başladığımız her iş hayr'a dönüşür. Yapmadığımız yahut zorlandığımız işlerimizde "Bismillah" dediğimizde işimiz daha da kolaylaşır. Peki siz hiç dikkat ettiniz mi, yapmadığınız şeylerden önce Bismillah dediğiniz zaman işinizin rast gittiğine?

Zeynep söze atıldı:

– Öğretmenim ben hiç fark etmedim. Nasıl oluyor?

Öğretmen tekrar söze başladı:

– Dediğim gibi Bismillah her hayrın başıdır. Hayır da iyi olmak iyilik etmek manasına gelir. Yani "Bismillah" her iyiliğin başıdır. Her yaptığımız işte "Bismillah" dersek Allah'ın bize karşı yardımı daha kolay olur. Yani çocuklar, Allah'ın ismini kullandığımızda O'na daha da yakınlaşır ve bize yardımcı olmasını sağlarız, dedi Özdemir Öğretmen.

– Öğretmeniiim peki "Bismillah'ın" anlamı ne? Hala söylemediniz, diye sordu öğretmenine Enes.

– Evet Enes'ciğim ben de farkettim anlamını söylemediğimi. Anlamı ise "Tüm isim ve sıfatları kendinde toplayan, kainatı yaratandır." Yani bildiğiniz ne kadar özellik varsa hepsi Allah' ta toplanmıştır. Bu kainatı da Allah yaratmıştır. Bizlere sonsuz merhamet ve sevgi besleyen bizim yaratıcımızdır. Tüm güzelliklerin karşılığı Allah' tır. Bizler Bismillah deyince aynı zamanda Allah ismini de kullanırız. Allah ismi de "Kainatı yaratan ve idare eden en yüce varlık." anlamına gelir, diyerek sözlerini bitirdi Özdemir Öğretmen.

Enes artık, neden herkesin "Bismillah" dediğini daha iyi anlamıştı. "Demek ki böyle dediğimiz zaman Allah yardımcımız oluyordu" şeklinde düşünmeye başladı. Enes bir karar vermişti. Bundan sonra her işinde Bismillah diyecekti.

Enes bugün yeni okulunda diğer öğretmenleriyle tanışacaktı. Bu öğretmenleri çok merak ediyordu. Fakat bu öğrendiği yeni bilgiyi ailesine anlatmak için de çok sabırsızlanıyordu. Günün bitmesine daha çooook vardı. Artık tenefüslerde arkadaşlarıyla oyun oynayarak okulun bitmesini bekleyecekti.

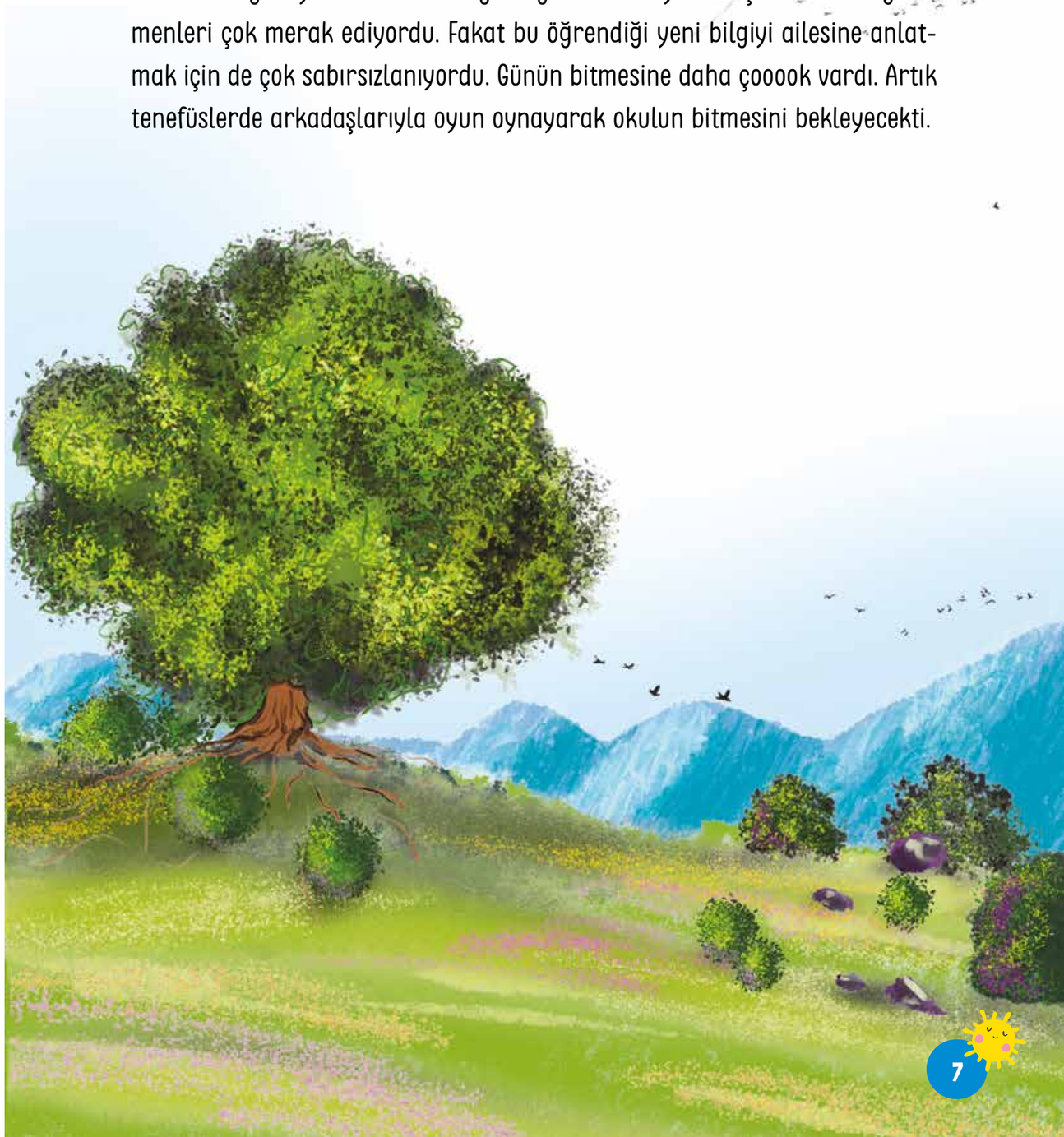

ÇİZGİ ROMAN

CİCİKA VE ARKADAŞLARI

RABİA GÜLCAN KARDAŞ

RESİMLEYEN: FATMA BETÜL YILDIZ

MASAL

HÜLYA TEMELLİ

RESİMLEYEN: SIDDIKA TASA

Tırtıl Pöti

Ilık bir nisan sabahıydı. Tırtıl Pöti gözlerini kaşıyan güneşe daha fazla karşı koyamadı ve oflaya puflaya uyandı. Karnı, her sabah olduğu üzere düdüklü tencere gibi guruldadı. Füüüvvv... Başını kaldırıp uzuun mu uzuun meşe ağacına baktı. Pöfff, yaprakları ne de uzaktı. Üşense de mecburen ağaca tırmandı. Kıvrıla kıvrıla dallara ulaştı. Yemyeşil bir yaprakta durakladı. Onu bir an evvel yemek için sabırsızlandı. Yapraktan kocaman bir ısırık aldı ve kırt kırt kırtladı. Imm, Pöti bu yaprağın tadından çok hoşlandı.

Tırtıl Pöti, önüne çıkan tüm yaprakları hiç düşünmeden midesine yuvarladı. Artık kocaman bir balkabağına benzeyen göbeği vardı. Doğrusu midesinde, tatlı niyetine yiyebileceği leziz bir şeftali yaprağına da yer vardı. Fakat ne yakınlarda bir şeftali ağacı ne de Pöti'nin başka bir ağaca daha tırmanacak gücü vardı. Başını kaldırıp önce etrafına, sonra da siyah elbiselerini giymiş olan bulutlara baktı. Belli ki bulutlardan yeryüzüne yağmurlar damlayacaktı. Pöti bunları düşünürken yüksekten başı dönünce bir anda yalpaladı. Dalın üzerinde yürümeye çalışırken bir sağa bir sola açtı kollarını. Düşmemek için üzerinde durduğu incecik dala sarıldı ama ne çare, işe yaramadı. Şişmanladığı için daha fazla tutunamadı. Koca bir balkabağını andıran göbeğiyle yuvarlandı, yuvarlandı... Neyse ki yosun tutmuş bir taşa çarptı da canı çok yanmadı. Ama daha kötüsünü yaşadı, tam o anda yağmura yakalandı. Yağmur taneleri kafasına pat pat vurdukça iyice ıslandı.

Tırtıl Pöti zorlanarak da olsa toparlandı. Mahzun mahzun etrafına bakındı. Yağmur dinene dek bir yere sığınmalıydı. Yoksa su dolu bir çukura düşebilirdi. En kötüsü de Mavi Kuş'a kahvaltı olabilirdi. Bunu düşünmek bile bir tırtılı korkudan titretmeye yeterdi. Neyse ki biraz ötede bir karınca yuvasına rastladı. Karıncalar cömert hayvanlardı, Pöti'ye mutlaka kapılarını açarlardı. Tek yapması gereken sabırla yol almaktı. Pöti, sadece birkaç dakika içinde sırılsıklam olmuştu bile. Öyle ki Pöti, karıncaların yuvasına güçlükle vardı.

Karıncaların kapısı tık tık tıklandı. Sesi duyan karıncalar şaşkınlıkla duraksadı ve hepsi birden meraklandı. Bu yağmurda dışarı kim çıkardı? En küçükleri pata küte koşarak kapıyı açtı. Küçük karınca kapıyı açınca şaşkınlıktan gözleri yuvalarından fırladı. Bu bir tırtıldı ama bu tırtılın burada ne işi vardı?

Anne karınca, Pöti'ye çok acıdı ve onu hemen içeriye aldı. Ona bir yatak bile açtı. Zavallı Pöti ise yorgunluktan hemencecik uyuyakaldı. Birkaç saat

sonra gözlerini zar zor da olsa açtı. Şu işe bakın ki yine çok açtı. Karıncalar onunla yemeklerini paylaşmaktan da kaçınmadı. Tırtıl Pöti, sevinçle büyük ve lezzetli bir asma yaprağı aldı. Sonra bir tane daha ve bir tane daha aldı. Isırdı, ısırdı... Pöti artık daha da şişmandı. Öyle ki sonunda karınca yuvasına sığamadı. Üstelik düşüncesizce davranmış, zavallı karıncalara yiyecek bir şey de bırakmamıştı. Hatasını fark edince öyle utandı ki yanaklarının rengi güneşte kızarmış küçük bir domatesten farksızdı. Neyse ki karıncaların deposunda yüzlerce yaprak vardı. Bu yüzden karıncalar Pöti'ye hiç gönül koymadı.

Az sonra bulutların rengi açıldı, hava aydınlandı ve güneş parıl parıl parıldadı. Tırtıl Pöti, karıncalara tek tek teşekkür edip hepsine gülümseyerek oradan ayrıldı. Şimdi daha da irileşen ve bir balkabağını andıran göbeğiyle, balon gibi bacaklarına aldırmadan ağır ağır yol aldı. Sanki az önce şapur şupur yiyen kendi değilmiş gibi yolda gördüğü yaprakları da kırtladı, taş oyuklarındaki suları yudumladı ve tanıdığı tanımadığı her böceği selamladı.

Bir süre sonra adımları bir kaplumbağanınkinden bile ağır hale geldi. Nasıl gelmesindi ki? Her yer çamur, her şey ıslaktı. Kocaman bir göbekle çamurda sürünmekse acayip zorlayıcıydı. Bu da yetmezmiş gibi yolunun üzerinde nerden çıktığı bilinmeyen tırtıl avcısı Mavi Kuş'a rastladı. Eyvah! Bu da nerden çıkmıştı? Acele etmezse yeni yuvası, kuşun midesi olacaktı. Neyse ki karşısına büyük bir incir yaprağı çıktı da mavi renkli kuş gözden kaybolana dek onun altında saklandı. Tırtıl Pöti büzüşmüş dudaklarla çevresine bakındı, bakındı. Biraz dinlendikten sonra yeniden yürümeye başladı. Uzun ince patikaları, keskin mi keskin dal parçalarını ve nice kirli su birikintilerini aştı. Sonunda büyükçe bir mantara rastladı, var gücüyle yaklaştı ve dinlenmek için sırtını ona yasladı. Yağmur damlaları şıp şıp şıpladı. Neyse ki bu sefer yağmura yakalanmadan sığınacak bir yere rastladı. Atlattığı onca badireden dolayı hiç gücü kalmamıştı. Gözlerini kapadı ve yağmurun şıpırtılarını dinleye dinleye uykuya daldı.

Gece kaçtı, güneş açtı. Pöti sımsıcak bir sabaha uyandı. Bu böyle olmazdı, artık Pöti'nin bir yuvası olmalıydı. Bunun için hemen yola koyulmalı ve bir ağaç bulmalıydı. Gövdesi geniş, dalları uzun, yaprakları bol mu bol bir ağaca konmalıydı. Vakit kaybetmeden kolları sıvadı. Bütün gün ormanı gezdi dolaştı. İstediği özelliklere sahip her ağacı tek tek yokladı. Sonunda mis kokulu akasya ağacında karar kıldı. Tırmandı, tırmandı... Tırmandıkça yedi, yedikçe daha da kilo aldı.

Günler günleri kovaladı. Tırtıl Pöti yuva kurmak için yerleştiği akasya ağacının yapraklarını kemirmekten başka bir şey yapmamıştı. Sonunda öyle şişmanlamıştı ki yerinden bile kıpırdayamaz olmuştu. Doğrusu bu hâliyle hiç mi hiç güzel olmamıştı. En iyisi kesin bir kararla yemeyi bırakmalıydı. Bundan böyle kendine iyi bakmalı, her hâliyle güzel olmalıydı. Her şeyden önce kendine inanmalıydı. O da aynen öyle yaptı. Gecikmeden tutunduğu dala bir koza yapmaya başladı. Bunun adı: "Pupa"ydı. Tırtıl Pöti pupasını kısa zamanda tamamladı ve içine yattı.

Gece oldu, hava karardı; gün doğdu, hava aydınlandı. Ama Pöti uyanmadı. Böylece üç gün tamamlandı. Bir sabah Pöti'nin pupası ay gibi ışıldadı. Pöti sonunda uyandı ve pupasını yırtmaya başladı. Önce ayaklarını usulca çıkardı, ardından kanatlarını uzattı. Az sonra Pöti tamamen ortaya çıktı ve gökkuşağı rengindeki kanatlarını gere gere açtı.

Pöti artık muhteşem güzellikte bir kelebekti. Onun güzelliğini yansıtan, lavanta rengi kanatlarına konan onlarca benekti. Benekleri, kırmızı ile maviden bir şölendi.

Kelebek Pöti, efil efil esen rüzgâra kucak açtı ve kendisini göğün maviliğine bıraktı. Kanatlarını çırptı, çırptı... Çırptıkça havalandı, havalandıkça heyecanlandı. Pöti gökyüzünde dolandı. Huu huu... Özgürlüğün şarkısını mırıldandı. Yetmedi haykırdı... Kuşlar Pöti'nin mutluluğunu kıskandı, karıncalar ona hayran kaldı. Birkaç gün önce selamlaştığı tüm böceklerin hatta tırtıl avcısı Mavi Kuş'un dahi ağzı açık kaldı. Pöti'nin ise tek bir isteği vardı. O da; kendisine verilen bu güzelliği, kanat çırptıkça hatırlamaktı.

DUYGULAR

PSK. ELİF ÖZDEMİR

RESİMLEYEN: AYŞEGÜL UYAN

Duygularla Hissederiz

Öğretmenim bugün her şeyin bir ismi olduğundan bahsetti bize. Her insanın, her çiçeğin, her hayvanın, her şehrin hatta duyguların bile isimleri varmış.

Benim ismim Ömer.

Yaşadığım şehir, Bursa.

Evde bir hayvan besliyoruz. Kedi.

İşte şu camın önünde gördüğünüz de papatya.

Sahiden isimler olmasaydı hayat ne kadar da karmaşık olurdu değil mi?

Mesela evcil hayvanımızın ismi olmasaydı kedi maması yerine köpek maması verir ve onu hasta edebilirdik.

İsmimiz olmasaydı öğretmenimizin sınıfta kime seslendiğini anlayamazdık. Hayat zor olurdu gerçekten.

Ama biliyor musun? Eşyaların, insanların ve aslında her şeyin bir ismi olsa bile ben zaman zaman zorlanabiliyorum.

Mesela, bazen kalbim hızla çarpmaya başlıyor. Yumruklarımı, dişlerimi sıkarken buluyorum kendimi. Yüzüm kıpkırmızı kesiliyor. Hatta patlıcan gibi mosmor oluyorum kimi zaman. Ne oluyor bana, neler oluyor anlayamıyorum.

Patlayacak balon gibi hissediyorum kendimi. Öyle sıkılmış, öylece sıkışmış. Nasıl rahatlayacağımı da bilemiyorum.

Bu yaşadıklarımın da ismi var mı acaba? İsmini öğrensem yardımcı olabilir miyim kendime?

Bazı zamanlarda da kendimi çok kötü hissediyorum. Hiçbir şey yapmak istemiyorum. İçimden bir ses yemek yeme diyor, oynama diyor. Hatta sadece ağlamak istiyorum. Sadece ağlamak...

Solmuş çiçek gibi oluyorum. Kanadı kırılmış kelebek, ters dönmüş kaplumbağa, yarışı kaybetmiş tavşan gibi hissediyorum kendimi...

Ama böyle hep kendimi kötü hissettiren şeyler yaşamıyorum tabii ki. Mesela, bazen kendimi gülümserken buluyorum. Oyun oynamak, konuşmak, koşmak, zıplamak istiyorum. İçim içime sığmıyor. Herkese sarılmak geliyor içimden. İşte tam da böyle zamanlarda çok enerjik oluyorum.

Parlayan bir güneş gibi hissediyorum kendimi. Masmavi bir gökyüzü gibi... Rengârenk açan çiçekler gibi... Yağmurdan sonra çıkan gökkuşağı, kaydıraktan kayan çocuk gibi...

Bazen de kimi şeyler çok korkutucu geliyor bana: bilemediğim, göremediğim şeyler, bazı hayvanlar, kimi zaman bazı insanlar... Hatta biliyor musun bazen çocuklar bile tehlikeli geliyor bana!

Çok hızlı koştuktan sonra bir anda duran çocuklar gibi hissediyorum kendimi. Yoruluyorum. Nefes nefese kalıyorum. İşte böyle zamanlarda da kalbim çok hızlı atmaya başlıyor.

Bütün bu hissettiklerimin bir ismi olmalı değil mi? Hani öğretmenim şöyle söylemişti: "Duyguların da isimleri vardır." Öfkeden, korkudan, mutluluktan, üzüntüden bahsetmişti. Hadi bana yardım et de birlikte bulalım isimlerini!

PSK. ELİF ÖZDEMİR

Merhaba sevgili arkadaşım:

Seninle bu dergide duygular konusunu ele alacağız birlikte. Duygular... Hani şu hissettiklerimiz. Biliyorsun ki her durum karşısında bir takım duygular yaşarız. Bazı durumlar üzer bizi. Bazı durumlar sevindirir. Bazen çok heyecanlanır bazen korkarız. Utanmak, tiksinmek, öfke de bize ait duygulardır. Yaşadığımız her duygu bizimdir, özeldir ve bütün duygular da güzeldir. Yaşadığımız bu duygular davranışlarımızı belirleyen en önemli unsurlardır. Şimdi seninle bir etkinlik yapalım istiyorum. Aşağıda bazı sorular yönelteceğim sana. Ve bu sorulara karşılık resim çizmeni istiyorum senden. Hadi başlayalım!

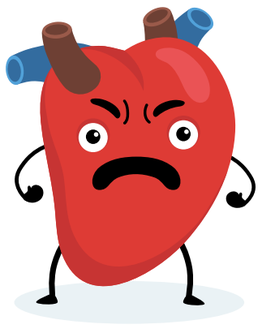

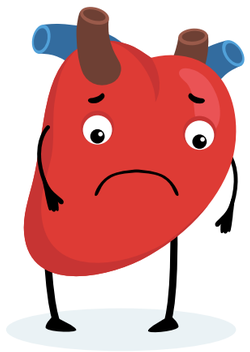

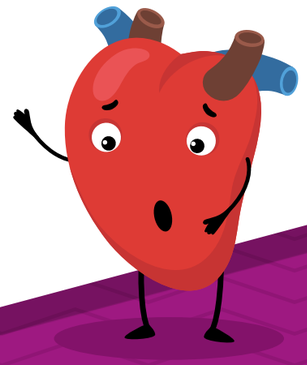

1) Denizdeki su olsan öfkelendiğinde ne yapardın?

2) Bir bisiklet olsan mutlu olduğunda nereye giderdin?

3) Gökkuşağı olsan üzüldüğünde hangi renkleri yansıtırdın?

4) Bir hediye paketi olsan insanları şaşırtmak için içinden ne çıkarırdın?

5) Kalem olsan seni korkutan şeyi nasıl komik hale getirirdin?

6) Utanmak bir meyve olsa sence hangi meyveye benzerdi?

BENİM KELİMELERİM

İKLİMA YILDIRIM

RESİMLEYEN: FEYZA YORULMAZ

MELİH'İN GÜZEL KELİMELER DÜNYASI

Sekiz yaşında meraklı mı meraklı, pek sevimli bir çocuktu Melih. Yaşıtlarına göre hafif uzun boyluydu. Sapsarı kıvırcık saçları ve kahve çekirdeğini andıran iri gözleri vardı. Pek çok zaman sokakta arkadaşlarıyla vakit geçirir, çeşitli oyunlar oynardı. Bir de mahalle çocuklarının baldan tatlı Cevdet amcaları vardı. Cevdet amca onlara eski sokak oyunlarını öğretiyor, onlarla neşeli sohbetler ediyordu. Ancak son zamanlarda Melih ve arkadaşları Cevdet amcanın sohbetlerinde kimi kelimeleri anlayamadıklarını fark ettiler. Yine oyun oynadıkları bir gün Melih kapı komşuları Sena'ya dönerek şöyle dedi:

— Sena fark ettin mi? Cevdet amca bazen çok ilginç kelimeler kullanıyor. Hatta bir çoğu çok güzel kelimeler! Ama anlamlarını bilmiyoruz.

Sena "Evet!" dedi. "Keşke her kelimenin anlamını bilsek."

Melih bir sonraki gün heyecanla sokağa çıktı. Cevdet amcaya konuyu açmaya karar vermişlerdi.

Sokağa çıkar çıkmaz Cevdet amca, Sena ve diğer çocukların mahalle çeşmesinin etrafında toplandıklarını gördü.

Cevdet amca bir şeyler anlatıyor, çocuklar ise katıla katıla gülüyorlardı. Anlatmaya devam eden Cevdet amca, "Çocuklar tahayyül edebiliyor musunuz ne çok utandığımı!" deyince Sena fırsat bu fırsat diyerek konuşmaya başladı:

— Cevdet amca tahayyül ne demek?

Cevdet amca tam da bu noktaya parmak basmak ister gibi gülümsedi ve şöyle dedi. "Hah şöyle çocuklar! Bir meseleyi dinlerken müdakkik olmak diye buna denir! Tabii şimdi siz 'müdakkik' de nedir diye soracaksınız. Hemen açıklayayım, ben de uzun zamandır size bu konudan bahsetmek istiyorum. Biz büyükler elbette sizden çok daha fazla kelime biliyoruz fakat bunu kazanmak için biraz çabalamak gerekiyor. Yani kaliteli sohbetler ve güzel bir dil edinmek için tıpkı siz çocuklar gibi kelimeler dünyasını merak etmeli ve her kelimeyi öğrenmeye çalışmalıyız."

Sena ve Melih birbirine heyecanla bakarak gülümsedi. Cevdet amca devam etti:

— Eğer siz hevesli çocuklar da isterseniz her buluşmamızda birkaç yeni kelime öğrenebilir ve onları cümle içinde kullanarak pekiştirebiliriz.

Heyecanını daha fazla gizleyemeyen Melih ve Sena "Evet, evet çok isteriz," diye bağırınca hep birden gülüşmeye başladılar.

Tüm çocuklar bu fikri sevmişti.

Cevdet amca:

— Madem bu kadar istiyoruz, öyleyse şimdi, hemen şimdi başlayalım, dedi. Bugün şu merak ettiğiniz iki kelime üzerinde durabiliriz. İlk kelimemiz "Tahayyül". Tahayyül, fikir kurmak, hayal etmek ve hayale getirmek anlamında kullanılır. Örneğin, "Dünyanın büyüklüğünü tahayyül etmek ne zor!" dediğimizde aslında dünyanın büyüklüğünü hayal edemediğimizden bahsediyoruz, değil mi?

Çocuklar "Evettt!" dediler.

İkinci kelimeye geçen Cevdet amca bu kez de,

"Müdakkik" kelimesini açıkladı.

"Müdakkik", dikkatli bir şekilde inceleyen manasına gelir.

Örneğin, "Küçük çocuk ilk kez gittiği evi müdakkik gözlerle evi inceliyordu." dediğimizde ise çocuğun meraklı gözlerle incelediğini anlatıyoruz.

— Şimdi anladık mı? diye sordu Cevdet amca.

Çocuklar bu kelimeleri oldukça sevmişlerdi.

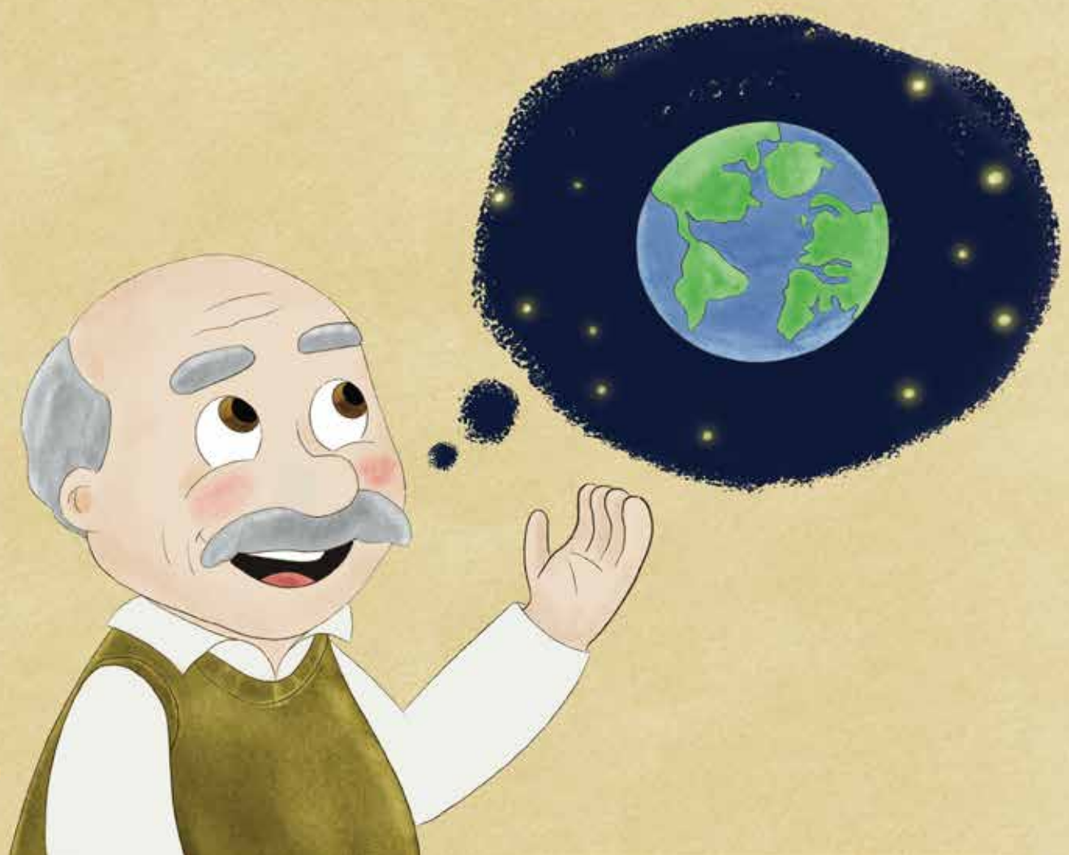

Bunun üzerine Cevdet amca şöyle dedi:

— Bugün epey yoruldum çocuklar. Bu iş oldukça hoşuma gitti. Bir sonraki görüşmemizde, siz çevrenizde duyduğunuz ve hoşunuza giden kelimeleri bir kenara not edin. Böylece her birimiz birer kelime getirmiş oluruz. Ne kadar çok kelime öğreneceğimizi tahayyül edebiliyor musunuz? deyince çocuklar yine gülüşmeye başladı.

Cevdet amca gitmek üzere ayağa kalkarken,

— Sizden isteyeceğim son bir şey var çocuklar. Bir sonraki görüşmemize kadar "Teselli" ve "Tefekkür" kelimelerini düşünmenizi istiyorum, dedi ve ekledi:

— Şimdilik hoşçakalın. Hepinizi Allah'a emanet ediyorum. Ve sonrasında sağ yanına koyduğu bastonunu alarak hafifçe doğruldu.

Çocuklar da evlerine dağılmak üzere yola çıktılar. Müdakkik çocuklar gibi duydukları her şeye dikkat edecek ve pek çok kelime öğreneceklerdi.

Bir sonraki buluşma için şimdiden heyecanlanmaya başlamışlardı bile!

MOZAİK BOYAMA

AYŞEGÜL KOÇ

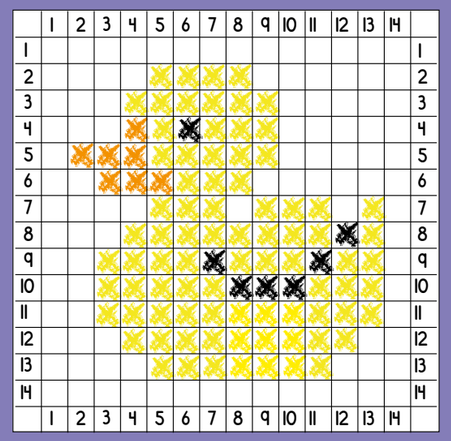

★ Numaralara ve renklere dikkat ederek boş tabloya ördek resminin aynısını yap.

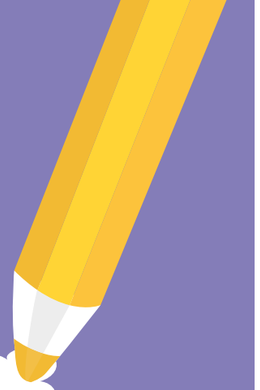

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
1															1
2															2
3															3
4															4
5															5
6															6
7															7
8															8
9															9
10															10
11															11
12															12
13															13
14															14
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	

SARMAL BULMACA

BETÜL COŞKUN

★ Şimdi farklı bir bulmaca ile karşınızdayız. Bu bulmaca iki aşamadan oluşuyor. Birinci aşama muzip soruların cevaplarını sarmal bulmacada yanında verilen numaralar arasına yerleştiriyoruz. İkinci aşamada kilidin kodu olarak verilen numaralara karşılık gelen harfleri sarmal bulmacada buluyoruz. Bütün kodu harflere çevirince şifreyi bulmuş olacağız.

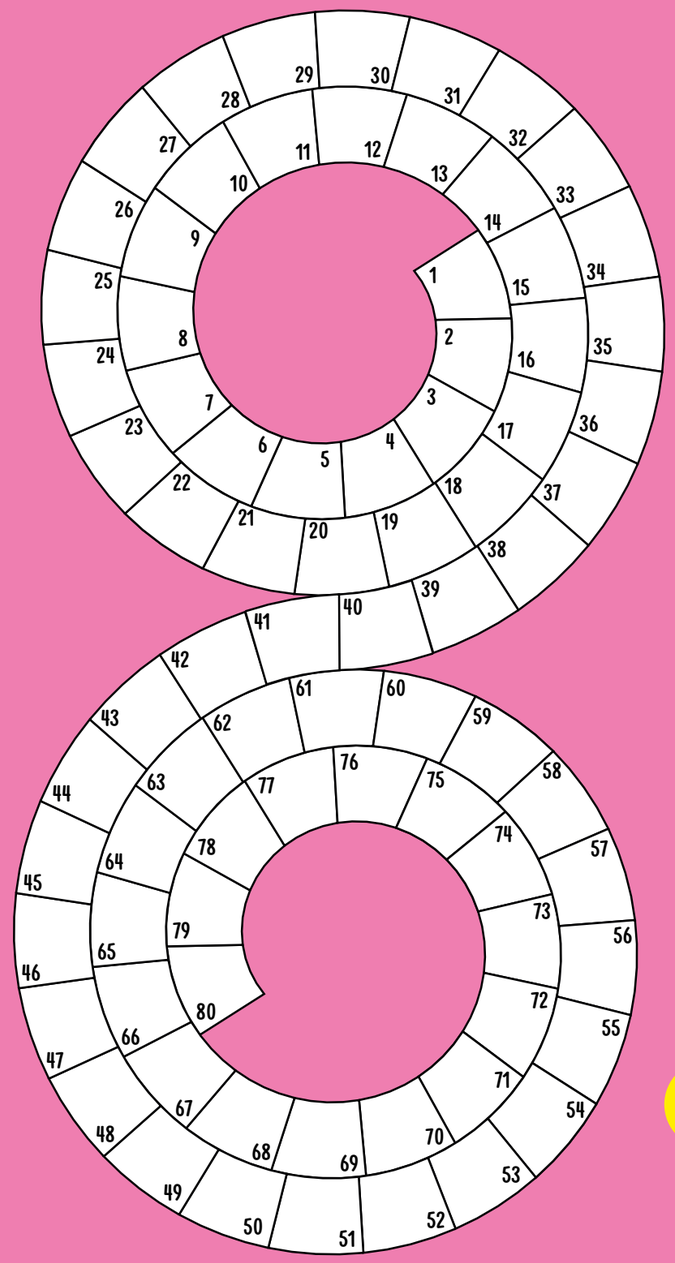

1-3 At yavrusu 4-10 Güçlü esen rüzgar 11-15 Et satar 16-21 Uzun kulaklı, kuyruklu hayvan 22-25 Salkımda tane tane olan meyve 26-29 sıra sıra odalar birbirini kovalar 30-37 Bağlarım durur, çözerim yürür, dışarıda giyilir 38-42 Hayvanların yuvası, ağaç doludur orası 43-47 Bir kapaklı, çok yapraklı, içinde bilgiler saklı 48-53 Saçları keser, sakalları traş eder 54-63 Evini sırtında taşır, hayvan 64-66 İçi var dışı yok, tekme yer suçu yok 67-72 Akşam baktım çok idi, sabah baktım yok idi 73-77 Su yutmuş toprak 78-80 Burnu kuyruğundan uzun hayvan

Şimdi kilit kodunu bulma zamanı

Kilidin kodunu çöz şifreye ulaş

79 21 13 61 35

HİKÂYE

TUBA ARSLAN

RESİMLEYEN: SIDDIKA TASA

AY'A NELER OLUYOR?

Güzel ve güneşli bir güne heyecanla uyandı Elif. Babası hafta sonu doğa kampı yapacaklarına dair kendisine söz vermişti. Nihayet o gün gelip çatmış ve bütün hazırlıklarını tamamlamışlardı. Sevinçle çıktı odasından. Annesi götürülmesi gerekenleri çoktan arabaya yerleştirmişti. Elif de yüzünü yıkayıp dişlerini fırçaladıktan sonra odasına koşup hazırlandı. En sevdiği kitaplarından birkaçını ve ayıcığı Tarçın'ı da çantasına yerleştirmeyi ihmal etmedi. "Elifcim! Hadi gidiyoruz," diye seslendi annesi. Elif bu sesi işitince sevinçle koşarak arabaya bindi.

Yol boyunca şakalaşıp, muhabbet ettiler. Babası ve annesi, çocukken gittikleri pikniklerin hatıralarını kızlarına anlattılar. Şehir ışıklarının olmadığı yerlerde, mesela ormanlarda gökyüzündeki yıldızların ışıl ışıl parladığından bahsettiler. Gökyüzünü izlemek için bundan iyi fırsat olamazmış. Bunları öğrenen Elif mutlulukla gözlerini kocaman açtı. "O halde ben bu akşam yıldızları ve Ay'ı izleyeceğim" dedi mutlulukla.

Anne ve babası Elif'in bu heyecanlı halinden memnun bir şekilde, "Tabi ki! Bakalım meraklı miniğimiz bugün neler keşfedecek?" diye mırıldandılar.

Ve nihayet kamp alanındaydılar. Elif kocaman ağaçları, boylu boyunca uzanan yeşil düzlükleri ve cıvıldayan kuş seslerini çok sevmişti. Ailecek kamp çadırlarını kurup, ormanda gezindiler. Babası Elif'e meşe, palamut ve çam ağaçlarının özelliklerinden bahsedip, ağaç diplerindeki şemsiyeyi andıran mantarları gösterdi. Akşam olunca ateş yakıp çimlere uzandılar ve gökyüzünü seyretmeye başladılar. Gerçekten de gökyüzünde, havada asılı kandilleri anımsatan bir sürü yıldız vardı. Elif şaşkınlıkla yıldızları izliyor ve annesinin yıldızlar hakkında kendisine anlattıklarını aklında tutmaya çalışıyordu. Sıra Ay'a gelmişti.

Elif, "Anneciğim! Ay bazen bir top gibi yusyuvarlak ve kocaman oluyor bazen de tıpkı bayrağımızdaki hilal gibi incecik oluyor. Ama bu nasıl oluyor? Ben anlayamıyorum" dedi.

Annesi, "Sence nasıl oluyor bu Elifciğim?" dedi.

Elif, "Acaba tıpkı yıldızlar gibi bir sürü Ay mı var gökyüzünde anne?" diye sordu.

Annesi tebessüm ederek, "Hmm... Hayır tatlım sadece bir tane Ay var. Aslında Ay ve yıldızlar ışığını Güneş'ten alırlar. Güneş'in Ay'a ve yıldızlara yansıyan ışığı onların Dünya'dan parlak bir şekilde görünmesini sağlar. Ay'ın parlaklığı, Güneş ışığını aldığı açıya göre artar ve azalır. Böylece Ay'ın farklı görüntülerdeki evreleri oluşur. Mesela biz şu anda hilal şeklindeki Ay'ı görüyoruz. Birkaç gün sonra kocaman ve yusyuvarlak olduğunda ise dolunay diye isimlendireceğiz. Şimdi anladın mı Elifcim?" dedi.

Elif hayranlıkla Ay'ı izlemeye devam ederken, "Evet anladım anneciğim. Tıpkı bir fener gibi Ay'ı aydınlatıyor Güneş. Ben de bundan sonra odamdan Ay'ı izleyerek evrelerini takip edeceğim" dedi. Doğa kampını çok sevmişti Elif. Kısacık zamanda hem ağaçlar hakkında hem de yıldızlar ve Ay hakkında pek çok şey öğrenmişti. Sevinçle yerinden fırladı ve anne babasına sarılarak, "İyi ki kamp yapmaya geldik. Sizi çok seviyorum. Siz benim dünyamın kocaman dolunaylarısınız" dedi. Babası gülümseyerek, "Sen neler de biliyorsun böyle. Sen de bizi aydınlatan pasparlak bir güneşsin" dedi.

Ortamı şakalaşmalarla dolu gülücükler sardı. Gece boyunca huzurlu bir şekilde yıldızları izlemeye devam ettiler. Uyku saati gelen Elif gökyüzünün altında mışıl mışıl tatlı mı tatlı bir uykuya daldı.

KENDİN YAP

AYŞEGÜL KOÇ

KÖPÜK BOYA İLE AY YAPIYORUZ

Malzemeler

- Karton
- Tıraş köpüğü
- Tutkal
- Makas

- 1/2 ölçü tutkal ve 1 ölçü tıraş köpüğünü karıştırıyoruz.
- Kartonun üzerine daire çiziyoruz. (Tabak veya tencere kapağı kullanabiliriz.)

- Çizdiğimiz dairenin içini hazırladığımız köpükle kaplıyor ve krater şekilleri veriyoruz. Kuruduğunda etrafından kesip siyah bir kartona yapıştırabiliriz.

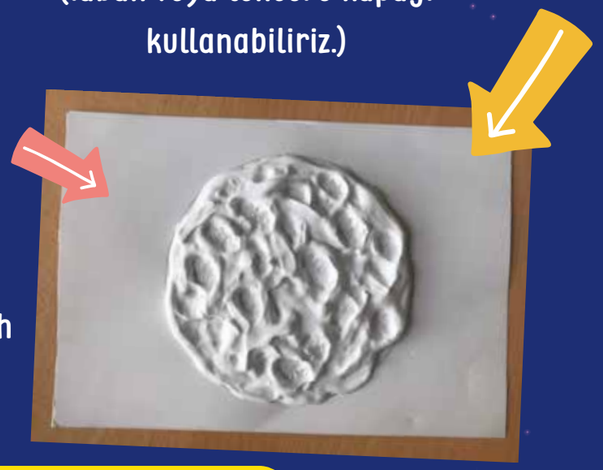

Yaptıklarını bizimle paylaşabilirsin. Çalışmalarını merakla bekliyoruz.

ROKET ARABA

ZEYNEP UYARICI

Malzemeler

- Yarım litrelik su şişesi
- 4 adet şişe kapağı
- 3 adet pipet
- Bant
- Oyun hamuru
- 2 adet çöp şiş
- 1 adet balon

Merhaba arkadaşım! Kendi arabanı yapmaya ne dersin?

Malzemeler tamamsa başlıyoruz. Hazır mısın?

- İki adet pipeti 10 santim uzunluğunda kesiyoruz.
- Pipetleri resimdeki gibi şişeye yapıştırıyoruz.

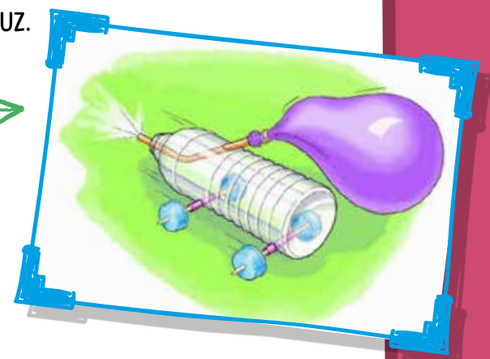

- Çöp şişleri pipetlerin içerisinden geçiriyoruz.
- Kapakları çöp şişlere geçebilecek şekilde deliyoruz.
- Kapakları oyun hamuru ile çöp şişlerin uç kısımlarına sabitliyoruz.
- 1 adet pipetin ucuna balonu bant yardımıyla sabitliyoruz.
- Şişenin ortasından pipetin geçebileceği büyüklükte bir delik açıyoruz.
- Balonlu pipeti resimdeki gibi şişeye yerleştiriyoruz.
- Vee eveeeet roket arabamız hazır!
- Kocaman bir nefes al ve balonu şişir. Yere bırakırken balonun sönmemesi için pipetin ucunu parmağınla kapat. Bir, iki, üç bıraaak.

- Şimdi görevini açıklıyorum; atık malzemeleri kullanarak bir yürüyen robot yapmanı istiyorum.
- Yaptığın robotları ihhcocuk1@gmail.com adresimize gönderebilirsin. Hadi göster kendini!

MASAL

NURCAN KAYA

RESİMLEYEN: ŞEYMA ALBAYRAK

Alaca'nın İlk Adımı

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur saman içinde şirin bir orman varmış. Bu ormanda, toprağın altına kocaman tırnaklarıyla karmaşık ve gizemli tüneller kazan minik köstebekler yaşarmış. Minik köstebeklerin kazdığı tüneller öyle gizemliymiş ki, köstebekler labirente benzeyen bu karmaşık tünellere saklandığında onları kimse bulamazmış. Bu şirin kasabada herkesin saygı duyduğu ihtiyar bir köstebek yaşarmış. Burnunun üzerine indirdiği gözlüğü, minik gözleri, kocaman burnu ve onu herkesten ayıran beyaz tüyleriyle çok sevimli görünürmüş. İhtiyar köstebeğe kasabadaki herkes Mucit Dede diye seslenirmiş. Mucit Dede'nin icatlar ve deneyler yaptığı büyük bir atölyesi varmış. Atölyesinde kasabadaki yavru köstebeklere yeni bilgiler öğretirmiş. Yavru köstebekler de ona atölyede icatlarını yaparken yardım ederlermiş. Yavru köstebekler onu çok severmiş.

Yine bir gün Mucit Dede yavru köstebekleri toplamış etrafına. Önce hepsine şehirden getirdiği çilek kokulu pembe şekerlerden dağıtmış. Sonra başlamış hayallerini anlatmaya. Mucit Dede'nin en büyük hayali rengarenk bir uçan balon tasarlayıp masmavi gökyüzünde kanat çırpmadan uçmakmış.

Mucit Dede hayallerini anlatırken yavru köstebekler dikkatle onu dinliyorlarmış. Tüm yavrular Mucit Dede'nin yanındayken, onları atölyenin camından izleyen minik bir köstebek daha varmış. Alaca çok meraklı bir köstebekmiş. Mucit Dede'yi çok severmiş. Ama bir türlü atölyeye gitmeye cesaret edemezmiş. Tüylerinin yarısı beyaz yarısı kahverengi olduğundan köstebeklerin kendisiyle alay edeceğini düşünürmüş. Mucit Dede'nin anlattıklarını atölyenin bir kenarı çatlamış tozlu camından dinlemeye çalışırmış.

Mucit Dede Alaca'nın her zaman onları gizlice izlediğinin farkındaymış. Onun neden atölyeye gelmediğini de tahmin edebiliyormuş. Sonunda onunla konuşmaya karar vermiş. Alaca karşısında kendisine doğru gülümseyen Mucit Dede'yi görünce çok şaşırmış.

Mucit Dede Alaca'ya kendisine güvenmesi gerektiğini, kimsenin kendisiyle dalga geçmeyeceğini ve herkesin farklı özellikleri olabileceğini söylemiş.

Alaca gece boyunca Mucit Dede'nin söylediklerini düşünmüş. Onun sözleri Alaca'ya güven vermiş. Yarın atölyeye gitmeye karar vermiş.

Sabah olduğunda heyecanla yatağından fırlamış. Bugün kendine güvenerek yeni arkadaşlar edineceği, Mucit Dede ile icatlar yapacağı yeni hayatının ilk günüymüş. Atölyeye hemen gidebilmek için kahvaltı tabağındakileri bir lokmada bitirmiş ve koşarak evden çıkmış. Atölyeye yaklaştığında kalbi heyecanla çarpmaya başlamış. Bir an duraklamış.

"Ya beni sevmezlerse, benle dalga geçerlerse..." diye söylenmeye başlamış. Ama sonra Mucit Dede'nin sözleri gelmiş aklına.

"Hayır, yapabilirsin.Kimse seninle dalga geçmeyecek." demiş ve koşar adım atölyeye girmiş.

Atölyenin içerisinde gizemli bir sessizlik varmış. Etrafta kimse gözükmüyormuş. Alaca "Kimse yok mu?" diye seslenmiş.

Bu sırada dışarıda şiddetli bir şekilde rüzgar esmeye başlamış. Atölyenin kocaman demir kapısı birden kapanmış. Alaca çok korkmuş.Tam kapıya doğru koşacakken atölyenin küçük odasından bir ses gelmiş. Alaca korkuyla "Kim var orada?" diye bağırmış. Sesin geldiği tarafa doğru yürümeye başlamış. Odadaki masanın üstünde bir not ve bir taş bulmuş. Notta "Taşı duvardaki boşluğa yerleştir." yazıyormuş. Alaca hem korkuyor hem de neler olacağını merak ediyormuş. Taşı duvardaki boşluğa yerleştirmiş. Duvar ikiye bölünmüş. Alaca iyice heyecanlanmış. Karşısına uzun bir koridor çıkmış. Koridorun sonunda bir kapı varmış. Gözlerini kapatıp kapıyı açmış. Gözlerini açtığında karşısında Mucit Dede ve köstebekleri görmüş.

Hepsi birlikte yüksek sesle "Hoşgeldin Alaca!" demiş. Alaca mutluluktan donup kalmış. Mucit Dede ve köstebekler ona sürpriz hazırlamış. Köstebeklerin önünde kocaman bir pasta varmış. Etraf balonlarla süslüymüş.

Köstebekler Alaca'nın etrafına toplanmış. Tek tek tanışmışlar. Herkes onu çok sevmiş. Alaca çok mutluymuş. Korktuğu başına gelmemiş. Kimse onunla dalga geçmemiş. Birlikte oyunlar oynayıp eğlenmişler. Alaca'nın birçok arkadaşı olmuş.

Hava kararmaya başlamış. Artık köstebekler evlerine gitmek zorundaymış. Alaca, Mucit Dede'ye neşeli gözlerle bakmış ve ona kocaman sarılmış. Atölyedeki ilk günü için ona teşekkür etmiş.

Eve geldiğinde yatağına uzanmış. Atölyede yaşadıklarını, yeni arkadaşlarını düşünüyormuş. Atölyedeki ilk günü, hiçbir zaman unutamayacağı kadar güzel geçmiş. Uykuya dalmadan önce yüzüne minik bir tebessüm hakim olmuş ve kendi kendine "Kendine güven, ilk adımı at, hayatına neşe kat." demiş ve yeni hayatının ilk gününe gözlerini kapamış.

SİNCAP MUMİ İLE BİLİM

TUBA YILMAZ

RESİMLEYEN: HİLAL BAYRAKTAR

Hey çocuklar merhaba! Tanışalım mı?

Ben Sincap Mumi. Kocamaaan bir ormanda yaşıyorum. En sevdiğim şey daldan dala zıplamak. Arkadaşlarım bana "Meraklı Mumi" der. Çünkü her şeyi ama her şeyi merak ediyorum. Yapraklar neden düşer? Yağmurlar nasıl yağar? İlk uçağı kim yaptı? Sorar dururum. Arkadaşım Lili'yle cevaplarını bulur mutlu olurum. Lili'yle sizleri de tanıştırırım, merak etmeyin. Artık sizler de benim arkadaşlarımsınız. Tüm keşiflerimi sizinle paylaşacağım. Her sayıda bir sürü şey öğreneceğiz. Ne heyecanlı, değil mi?

Ayyyy şimdi de sizleri merak ettim. Bakın yine aklıma bir sürü soru geldi.

Acabaaa adın ne? Nerede yaşıyorsun? Sen de benim gibi meraklı mısın? Benim gibi kocaman bir kuyruğun var mı?

Aşağıya yaşadığın yeri ve kendini çizebilir misin? Belki biraz merakım azalır o zaman.

Biliyor musun, bu derginin çıkacağını duyunca; ilk dergi ne zaman çıkmış, bu iş ilk nasıl başlamış diye merak ettim. **Tarihte ilk dergi İngiltere'de 1692 yılında çıkarılmış.** İçerisinde haberler, edebiyat ve tarih gibi şeyler varmış. Bence bizim dergimiz daha eğlenceli. Şimdi sen de merak ettin değil mi? Ben de sabırsızlanıyorum. Gelecek sayımızda görüşmek üzere!

LABİRENT

AYŞEGÜL KOÇ

Haydi sende yardım paketlerini ihtiyacı olan aileye ulaştır!

TEFSİR HİKÂYELERİ

RUMEYSA AKSU

RESİMLEYEN: BETÜL COŞKUN

KOCAMAN BİR KİTAP

Dünyanın en büyük kitabı! Şu dağ bile yanında ufacık kalır. Onun hakkında başka ipucu vereyim mi? Tarhana çorbasından daha besleyici. Düşen için paraşüt oluyor, yüzen için bir simit. İçerisinde yaş da var, kuru da var. Arı da var, gemi de var. Hayal baloncuğunuzda şekilden şekile girdi bu kitap, görüyorum. Sizinle bu dergide, o kocaman kitabı konuşacağız. Benim hayal baloncuğumdan sizinkine zıplayacağız. Bulutlara da uğrarız değil mi?

Kitap Açılıyor, Hikâye Başlıyor!

Geçen gün sıramın altında ne gördüm, biliyor musunuz? Bir kulaklık! Yanındaki kağıtta bir not vardı: "Salih'e!" Onu oraya kim koymuş olabilir? Benimki yeni bozulmuştu. Tam da sağlam bir kulaklığa ihtiyacım vardı. Heyecanla çevreme bakındım, sordum soruşturdum. Kimse cevap vermedi. Renkli bir oyun olduğunu düşündüm, ısrar etmedim.

Ertesi sabah, o da ne? Sizce ne görmüş olabilirim dolabımda? Bir hayvan. Minik. Yeşil. Suda yaşar. Evet kaplumbağa. Üzerinde bir kart vardı, yine ismim yazılı. Peki, benim su kaplumbağası yetiştirmek istediğimi kim biliyordu?

Derken oyun üçüncü gün de devam etti. Bu sefer sıramda kalın bir kitap buldum. Hediyeleri koyanın kim olduğunu öğrenmek istiyordum. Onu tanımalı ve kendisine teşekkür etmeliydim. Yol boyu gizemli kişiyi düşündüm.

Eve vardığımda yaşadıklarımı anneme anlattım. İpuçlarından hareketle kimliğini tespit etmeye çalıştık. Yakınlarımdan biri olduğunu düşündük. Neden mi? Beni ve ihtiyaçlarımı iyi biliyor ve anlaşılan beni seviyor, mutlu etmek istiyor. Kitap, kendisi hakkında pek çok fikir verebilir. Hemen okumalıyım!

Saat beşe doğru dedemin, tık tık baston sesleri duyuldu. Odasından çıkan dedem, paçalarını kıvırmış, kaplumbağadan biraz hızlı ilerliyordu.

Nereye gidiyor dersiniz?

– Dede, dede! Yetmiş yedi buçuk yaşındasın, namazdan emekliye ayrılma zamanın gelmedi mi?

Gülmesi, öksürmeyle devam etti.

– Ehe, öho ho... İlahi evladım! Bana senin gibi tatlı bir torun veren, babaannen gibi çiçek bir hanım veren Rabbime teşekkür etmeyeyim mi? İyi kalpli gelin, yardımsever bir oğul verene, iyi ki varsın, seni çok seviyorum, demeyeyim mi?

Kamyon gibi tıslayarak odama geçtim. Kocaman pencerenin önünde bu sözü düşünmeye başladım. Elimi gıdıklayan nedir? Zaman zaman uğur böcekleri, sinekler ya da yaprak bitleriyle konuşurum. Dostum uğur böceği! Baksana, dedem de benim gibi kendisine verilenler için teşekkür ediyor. Saydıklarının bir hediye olduğunu şimdiye kadar düşünmemiştim.

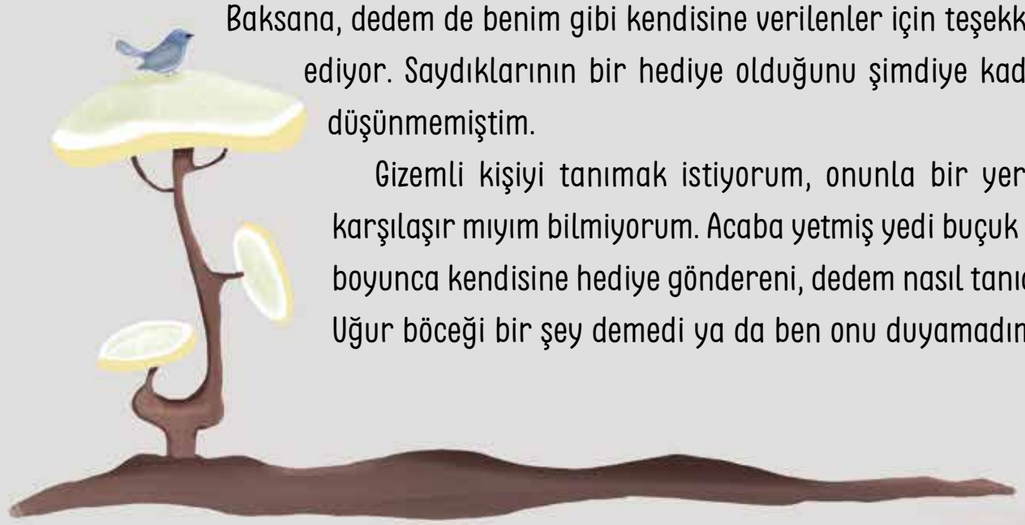

Gizemli kişiyi tanımak istiyorum, onunla bir yerde karşılaşır mıyım bilmiyorum. Acaba yetmiş yedi buçuk yıl boyunca kendisine hediye göndereni, dedem nasıl tanıdı? Uğur böceği bir şey demedi ya da ben onu duyamadım.

Erciyes tam da odamın karşısına asılmış koca bir tabloyu andırıyor. Ne kadar da azâmetli bir dağ. Yukarısında tren dumanı gibi bulutlar; Erciyes'in yamacında parlayan koyunlar, yemyeşil ağaçlar; hatta senin bu kanatların da bir hediye olabilir mi? Kırmızıların altında başka kanatlar gizli, peki bu hediyelerin farkında mısın? Ona bakarak bir uçak tasarlamak geldi aklıma, aklım da bir hediye midir? Saksıdaki domatesin tüylü yaprağına kon bakalım. Ah kınkanat! Uçtu limon ağacına. Bu sefer parlak yapraklara burnum değene kadar yaklaşmıştım ki: tık tık!

Sesler şimdi de dedemin odasından geliyor. Hemen abdestimi alarak ona yetiştim. Seccadeleri toplarken yünleri kelleşmiş olan dikkatimi çekti. Dedem, "Bu emektârı yedi yaşından beri kullanıyorum, benim yoldaşım." dedi. Acaba hatıra olarak bana vermek ister mi? Az önce kullandığım seccadeyi yoldaşım yapmaya karar verdim ben de. İnşallah onu torunuma vereceğim.

– Dede, hani demin bir şey dedin ya?

– Amin, dedim.

– Hayır, o değil.

– Tut elimden, dedim.

– Daha önce!

– Allah kabul etsin?

– Hediyeler verene teşekkür etmeyeyim mi yani, dedin. Dede, bu hediyeleri verenle nasıl tanıştın?

– Okudum yavrum. Mektubunu okudum, sanat eserlerini okudum. Yıldızlarını okudum; uğur böceklerini, bulutlarını okudum. Kitabını okudum, insanı okudum.

Söylediklerinin yedide altısını anlamadım. Ben de kitaptan başlamak istedim.

Raftaki rengi kızıla dönmüş eski bir anahtara uzandı dedem. Yanında iki büyük gözlük... Daha önce bu kadar parlak gözlük görmemiştim. İman gözlüğüymüş adı. Sanırım hayallerimin şişko bir baloncuğundayım!

Kat Kat Bir Anahtar

Dedem kırışık ve beyaz yufkaya benzeyen ellerine anahtarı aldı.

– Anahtar ne işe yarar evlat?

– Cepte batar, evde unutulur, cüzdanı şişirir!

"Evet Salih, bildin; anahtar, açar." dedi çatık kaşlarıyla gülerek. "Fatiha da anahtara benzer. O da neyi açar biliyor musun? Kur'ân'ı açar. Bak, gördün mü? Şu ilk sayfada. Onunla giriş yaparız kitaba. Fatiha, başlangıçtır."

Ezbere biliyorum Fatiha'yı, her gün okurum, güzel de okurum övünmek gibi olmasın. Ama Fatiha'nın dünyasına ilk defa şimdi adım atıyorum.

Yaklaştım, yaklaştım. Bu gözlüklerle bakınca daha evvel göremediğim ayrıntıları fark ettim. Anahtar, yedi katlı bina gibiydi. Her katında renk, ses ve bir hareket... Hayal baloncuğum genişledikçe genişledi. Sizi anahtardaki yavru kedi, şahit silgi ve dahasıyla tanıştıracağım. Bu kocaman kitapta, sadece anahtar mı var sanıyorsunuz? Gözlüklerinizi hazırlayın, dedemle geliyoruz: tık tık, tık!

BİR ÜLKE BİR HAYVAN

ZEYNEP GECE

RESİMLEYEN: SOFİYA KUDAY

EKVADOR

Güney Amerika ülkesi olan Ekvador'a hepiniz hoşgeldiniz!

Şimdi sizinle birlikte bu güzel ülkeyi oturduğumuz yerden gezip göreceğiz. Hazır mısınız? Evet dediğinizi duyar gibiyim! O zaman sizi daha fazla heyecanlandırmadan gezimize başlayalım.

EKVADOR ülkesinin başkenti olan Quito Dünya'nın en yüksekte yer alan ikinci başkenti olarak biliniyor; yani eğer günün birinde yolunuz Quito'ya düşerse dikkatli olmanızı öneririm çünkü kendisi yüksek dağları ile heyecan uyandırıyor.

İnsanlar Ekvador'da İspanyolca konuşuyorlar. İnsanların yanına yaklaşıp, onlara "Merhaba" anlamına gelen "Hola" sözcüğü ile selam vererek hallerini, hatırlarını sormayı deneyin. Ne kadar çok insanla konuşursanız, o kadar çok insan tanımış olursunuz.

Ekvador ülkesine gidip de Chimborazo Dağı'na çıkmadan olmaz! 6310 metre olan dağ, macera ve dağcılık ile ilgilenenlerin sevdiği bir yer. Dağın en yüksek noktasına çıktığınız zaman, manzaranın güzelliği karşısında çok mutlu olabilirsiniz, demedi demeyin! Ekvador'un güzelliklerinden birisi de, muz ve ton balığı ile meşhur olan bir ülke olması.

Ayrıcai biliyor musunuz "Eskuda" adı verilen madeni para, Ekvador'da basılan ilk madeni paraydı.

Ekvador'un birbirinden güzel yerlerini saymakla bitiremeyiz. Kemerlerinizi sıkı bağlayın çünkü, şimdi de sizi Ekvador'a bağlı olan Galapagos Adalarına götürüyorum. Galapagos Adalarında yaşayan bir canlıyı size tanıtmadan olmaz. Karşınızda, **Mavi Ayaklı Sümsükkuşu.** Bu kuşların şirinliklerini ve güzelliklerini anlatacağım. İsminden de anladığınız üzere bu tatlı kuşların masmavi ayakları bulunmakta. Onların dışında yumurtalarının rengi de mavi. Ayaklarındaki perde, ön ve arkada yer alan dört parmağını da kaplayacak şekilde bulunmakta. Aynı zamanda, bu güzel kuşların çok iyi birer yüzücü olduğu ve yüksek metrelerden denize dalarak avlarının peşine düştükleri bilinmekte.

Maalesef gezimizi burada sonlandırıyorum ama siz hayal kurmayı ve yeni yerler keşfetmeyi unutmayın! Diğer maceralarda görüşmek dileğiyle...

Hoşçakalın!

RÖPORTAJ

CEYDA ÖZEL

Tuğba Coşkuner

Çocuklarla çok güzel bir iletişiminiz olduğunu görüyoruz. Genelde çocuklar matematik dersini çok sevmezler. Siz bir matematik öğretmeni olarak çocuklara bu dersi sevdirmek için neler yapıyorsunuz?

Çocuklar matematik öğretmeni olduğumu öğrenince mesafeyle yaklaşıyorlar bana. Matematiği sevdirmeden önce kendimi sevdirmeye çalışıyorum. Senenin ilk dersine girdiğimde neredeyse ilk 1 hafta ders işlemem. Onları tanımaya, kendimi tanıtmaya çalışırım. Onlara kendi hatıralarımdan bahsederim. İsterim ki çocuklar benim de bir kalbim olduğunu, sevinebildiğimi, üzülebildiğimi görsünler. Mesela ben çocukken öğretmenimi markette, sokakta gördüğümde şaşırırdım. O kadar okulla sınırlıydı ki kafamdaki öğretmen, o yüzden öğretmenimi pazarda veya sokakta görünce donakalırdım. Ben öğrencilerimin böyle olmasını istemiyorum. Benim de bir hayatım olduğunu, bir kalbim olduğunu, bir şeylere üzüldüğümü, sevindiğimi, ayrılıklar yaşadığımı, benim de başıma kötü olayların geldiğini, çok mutlu olduğum anların da olduğunu göstermek istiyorum ki benimle daha kolay bağ kurabilsinler. Çünkü öğretmenleri insan olarak değil de bir öğretici olarak görüyor çocuklar. Bizlerse profesyonel olmayı duygularımızı saklamak zannediyoruz. Aslında doğru olan bu değil. Ben bir insanım, evde yaşadığım bir sorun elbette ki benim bütün günümü mahvedebilir ya da günümün çok iyi geçmesini sağlayabilir. Çocuklara üzüldüğüm zamanlar olabileceğini, bazen onların beni idare edeceğini, bazen de benim onları idare edeceğimi, birbirimize yardımcı olmamızın çok doğal olduğunu söylüyorum. 1 hafta boyunca bu bağı kurmaya çalışıyorum. Eksik yanlarımla, iyi yanlarımla beni sevmelerini istiyorum. Çocuklar öğretmeni sevdikten sonra onun için çabalamaya başlıyorlar. İçten, dürüst ve samimi olan bir öğretmen çocukların derse ilgisini artırıyor. Sizi sevmedikten sonra, çocuklar başarabilecekleri bir ders bile olsa yapamıyorlar. Bence sınıf ortamlarındaki en büyük eksik; NEŞE. Ben aile evlerinde de en büyük eksiğin neşe olduğunu düşünüyorum. Tabi ki bu, derste sürekli çocukları eğlendirelim, güldürelim demek değil. Neşenin, kahkahanın eksik olduğunu düşünüyorum sınıflarda. Buna odaklanıp kendinizi sevdirdiğiniz zaman gerisi yavaş yavaş geliyor. Çocuklar sevdiği insanın sözünü daha iyi dinliyorlar, gönüllerini açıyorlar. Bu da öğrenmenin önündeki en büyük engeli kaldırmış oluyor zaten.

Yeşil Kafalar Serisi'nin kahramanları Kerem, Cengizhan, Gökçen ve Hazal'ın samimiyetleri ve ilginç maceralarını çocuklar çok sevdi. Yeniden buna benzer bir seri yazmayı düşünüyor musunuz?

Ben aslında Yeşil Kafalar Serisi'ni yayıneviyle 10 kitap olarak düşünmüştüm. Serinin üçüncü kitabı da yaklaşık olarak 1 yıl kadar önce okuyucuyla buluştu. Bu serinin devamı gelebilir yazabilirim ama şu an o seriye biraz ara vermek istiyorum. İkinci yeni bir seriye başlamak istiyorum. Sanırım şu an biraz tembellik ediyorum iş yüküm ağır olduğu için. Kitabın kurgusu hazır, sadece bölüm bölüm ne anlatacağımı belirleyip başına oturmam gerekiyor ona vakit bulamıyorum.

Hayvanlara özellikle kedilere özel bir ilginiz olduğunu biliyoruz. Evinizde 3 kediniz var. Kedilerle yaşamak zor mu?

Her canlıyla yaşamak zor ama bana bitkilerle yaşamak daha zor geliyor. Çünkü bitkilerin susadığını unutuyorum. Bitkiler hadi bana su ver, yemek ver diye yanınıza gelip miyavlamadıkları ya da bu odada sıkıldım diye miyavlamadıkları için ben unutuyorum onları. Ya su vermeyi unutuyorum ya da çok su verip çürütüyorum o yüzden bitkilere bakmak daha zor. Evet 3 kediye bakmak zor. İnsan gibi düşünün nasıl ki canlılarla bir arada yaşamak zor kedilerle de öyle. Bana zorluklarını say dediklerinde bir şey bulamıyorum, seviyorsanız hiçbir şey zor gelmiyor. Bana hayatımdaki en zor şeyi sorsalar, kediler belki de 30 veya 40'ıncı seçenekte yer alır. Bir kedi varsa evinizde sizin tüm negatif duygularınızı pozitife çevirir, sakinleştirir, pamuk gibi yumuşatır sizi. Hastalanıyorlar, tüy döküyorlar ama bunu insanlar da yapıyor. Nasıl ki beraber yaşadığımız insanlara seninle yaşamak çok zor deyip kızmıyorsak aynısını kedilere de yapmalıyız. Sevdiğim için kötü ve zor yanları aklıma gelmiyor. 3 kedi deyince insanlar daha zor gibi düşünüyor ama tek bir kediye bakmak daha zor. Tek kedi olunca size daha bağımlı oluyor ama 2-3 kedi birbirini oyalayabiliyor. Size olan bağımlılığı azalıyor.

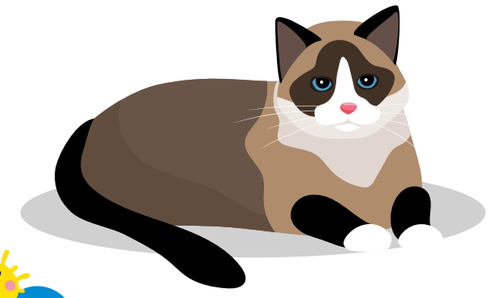

Doğal yaşam, geri dönüşüm ve sıfır atık gibi konulara önem verdiğinizi her fırsatta belirtiyorsunuz. Hatta evinizde organik yaşamı desteklemek adına krem, sabun gibi ürünler de yapıyorsunuz. Sizce çocuklar doğayı korumak için neler yapabilirler?

İnsan sevmediği şeyi bilmez, bilmediği şeyi de korumaya kalkışmaz. İnsan sevdiği şeyi koruma iç güdüsüne sahip olur. Sevmenin önünde tanımak var. Önce tanıyacağız, sonra seveceğiz, sonra koruyacağız. Çocuklar doğayı tanımıyorlar, tanımadıkları için sevmiyorlar, sevmedikleri için de korumuyorlar. Çocukları doğayla bol bol bir araya getirmemiz gerekiyor. Yürüyüş yapabiliriz, daha sakin ve şehirden uzak bir yere taşınabiliriz, minik bir sera yapabiliriz. Bir sürü doğal etkinlikler var, bunları yaptığımızda çocukları doğayla tanıştırmış oluyoruz aslında. Doğa bizi bekliyor. Gel ve benimle tanış diyor doğa. Çocuklar doğaya gidip, tanıdıkça ve sevdikçe kaybetme korkusunu yaşayacaklar. Küçük Prens kitabında şöyle bir söz geçer: "Bir insanın iyi bir gemi ustası olmasını istiyorsan önce onu denize sevdalandıracaksın." Çocuklara doğayı koruma yollarını anlatmamıza gerek yok, biz onlara tanıtacağız ve sevdireceğiz. Çocuklar zaten onu korumaya başlayıp kendi metotlarını geliştirecekler. Bunun için yaşam tarzımızı değiştirmemiz gerekebilir.

Son olarak, çocukken en çok hangi oyunları oynardınız? Oyuncaklar mı yoksa doğa mı daha çok ilginizi çekerdi?

Ben bir lojmanda büyüdüm. 4 daire vardı ve dördünün de çocukları kızdı. Kız arkadaşlarım vardı ve ben bundan çok mutlu olmuştum çünkü okulda sıkılıyordum. Lojmanımızın bahçesi kocamandı. Erik, kayısı, şeftali gibi bir sürü ağacımız vardı, parkımız ve kamelyamız vardı. Böyle bir ortamda büyüdüm. 0 yüzden hiç oyun bulma sıkıntısı çekmezdik hatta bahçeden çim yolup insanlara çim satmaya çalışırdık. Sokağa oturur, tezgah kurar ve insanlara çim satmaya çalışırdık. İnsanlar da bizi oturup dinlerler, satın almasalar da kaça sattığımızı sorup sohbet ederlerdi. Bisiklet sürmeyi ve paten kaymayı çok severdim çocukken. Bahçemiz buna müsaitti. Basketbol potamız da vardı, basketbol da oynardık. Eve neredeyse girmezdik hem arkadaşlarım olduğu için hem de bahçemiz güvenli olduğu için. Şimdiki çocukların böyle imkanları yok. Ben şanslı bir çocukluk geçirmişim. Benim babam doğa yürüyüşleri yapmayı çok severdi. Bizi de sık sık Balkan Ormanlarına götürürdü. Kamp yapardık. Oyuncaktan kastınız bisiklet, paten ve topsa evet oynadım. Ama genelde dışarda oynadım. Çok sosyal bir ço-

cukluk geçirdim. Ortaokula kadar dışarda oynadım akşam ezanına kadar. Akşam ezanından sonra da anneler babalar işten gelirdi, onlar da aşağıya inerlerdi yine dışarıda olurduk. Çok da çalışkan bir öğrenci değildim liseye kadar. Liseden sonra kitaplara ilgim arttı ve bilginin verdiği mutluluğu keşfettim. Kendimi biraz daha çalışmaya ve okumaya adadım. Lisede arkadaşlarım da dağıldı, bunun da etkisi oldu. Ancak genel olarak doğa ile iç içe bir çocukluk geçirdim diyebilirim.

DİPNOT:

Plastik, kağıt , metal, cam ve pil gibi ürünleri kullandıktan sonra çöpe atmamalıyız. Çünkü bu ürünler yeniden kullanabilmemiz için fabrikalarda uygun şekilde işlenir ve bizlerin kullanımına hazır hale gelir. Evlerinizde bu ürünleri çöpe atmak yerine biriktirebilir ve evinize en yakın geri dönüşüm kutusuna atabilirsiniz. Haydi çocuklar bu görev artık sizin! Evlerinizin geri dönüşüm bekçisi olmaya var mısınız?

Etkinlik

Evlerinizde geri dönüşüme uygun malzemelerle bir robot tasarlayın. Robotların resimlerini çekip bize yollamayı unutmayın!

İletişim: ihhcocuk1@gmail.com

YEMEK TARİFİ

BROKOLİ SALATASI

AYŞEGÜL KOÇ

Malzemeler

Yapılışı

- Havuçları ve brokolileri haşlaması için bir büyümüzden yardım isteyelim.
- Soğuyan sebzeleri bir kaseye alalım.
- Sarımsakları ezip limon suyu, zeytinyağı ve tuz ile sosunu hazırlayalım.
- Kaseye sosu döküp karıştıralım.
- Besmele çekip afiyetle yiyelim.

Brokolinin Faydaları

- Vücudumuzun hastalıklara karşı savunmasında yardımcı olur.
- Kemik ve diş sağlığını korur.
- Kalp sağlığını korur.
- Cilt sağlığını korur.
- Bunlardan başka pek çok faydası olan brokoliyi sık sık yiyelim.

SAY VE BOYA

AYŞEGÜL KOÇ

- Salata yapımında kullandığımız brokoli, limon ve havuç başka yiyeceklerle karışmış.
- Brokolileri yeşile, limonları sarıya, havuçları da turuncuya boyayıp say.
- Kaç tane buldun? Aşağıdaki kutucuklara yazar mısın?

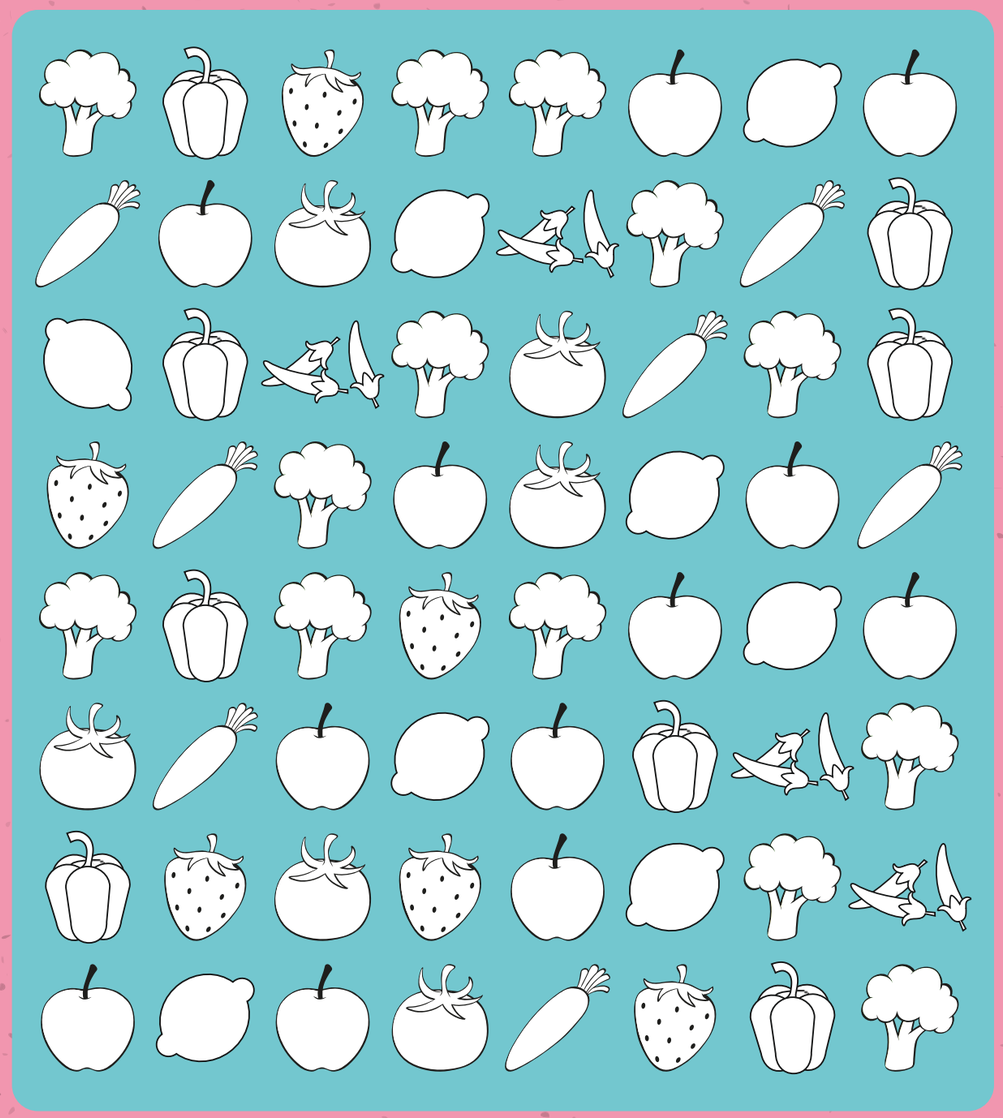

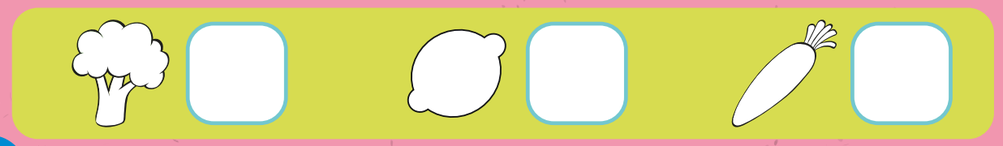

GÖLGELERİN OYUNU

ZEYNEP UYARICI

- Önce ellerimizi esnetiyoruz ve loş bir alanda el fenerini duvara doğru yakıyoruz.
- Duvarın önüne geçerek aşağıdaki el hareketlerini yapıyoruz.
- Aileni seyirci sandalyelerine davet et ve gölge karakterlerinle hikâyeni canlandır.

Gölge tiyatrosu mısır eşliğinde iyi olacaktır.

ÇİZGİ ROMAN

İLK GÜN

ZEYNEP TÜLAY DOĞAN

RESİMLEYEN: ŞEYMA ALBAYRAK

Bir küçücük aslancık varmış...

Ooo Akif demek ben uyandırmadan kalktın. Hadi kahvaltıya gel güzel yavrum.

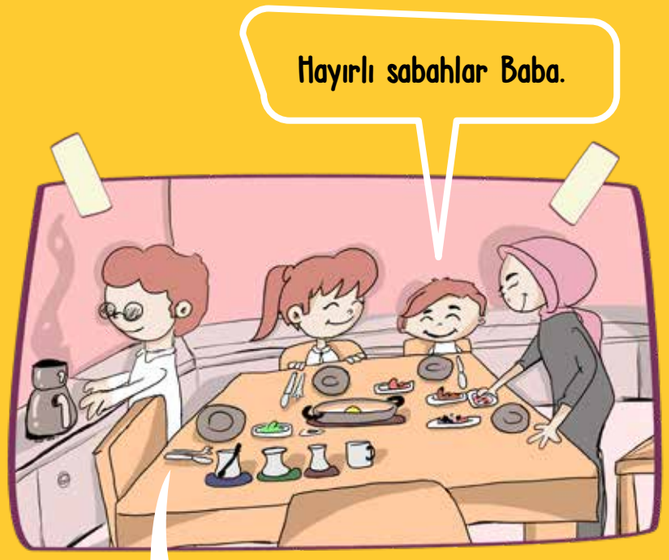

Hayırlı sabahlar Baba.

Sana da oğlum. Pek heyecanlısın bakıyorum. Kahvaltınızı bitirince hemen çıkalım.

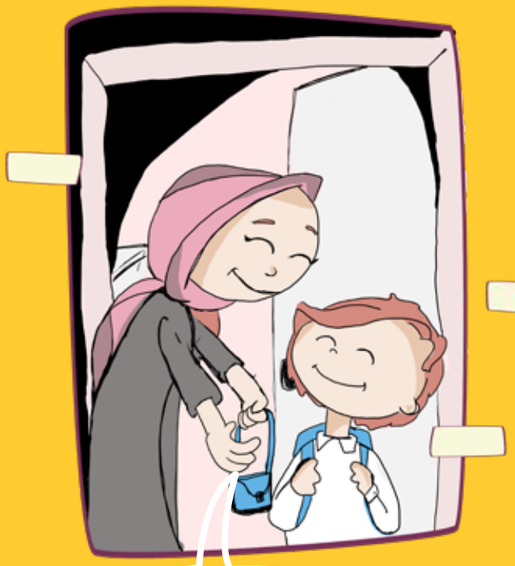

Allah zihin açıklığı versin kuzum.

Baba sen de benim gibi çok heyecanlı mıydın? Abla senin hemen çok arkadaşın oldu mu? Baba daha ne kadar yolumuz kaldı?

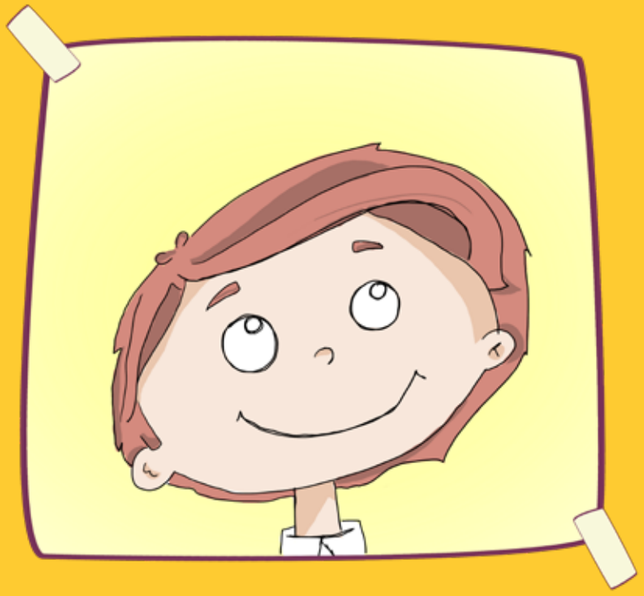

Bugün okulda ilk günün çok güzel yeni arkadaşlar, yeni defterler ve kitaplar... Hepsi çok özel yeni başlangıcın ve 'İlk Günün' hayırlı olsun oğlum.

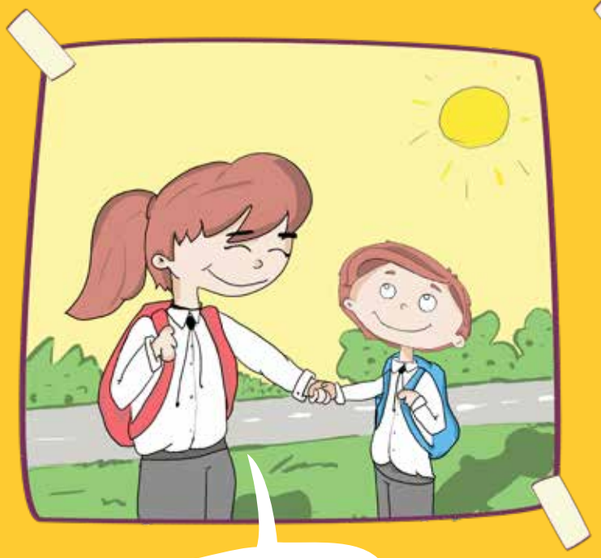

Hadi kardeşim!

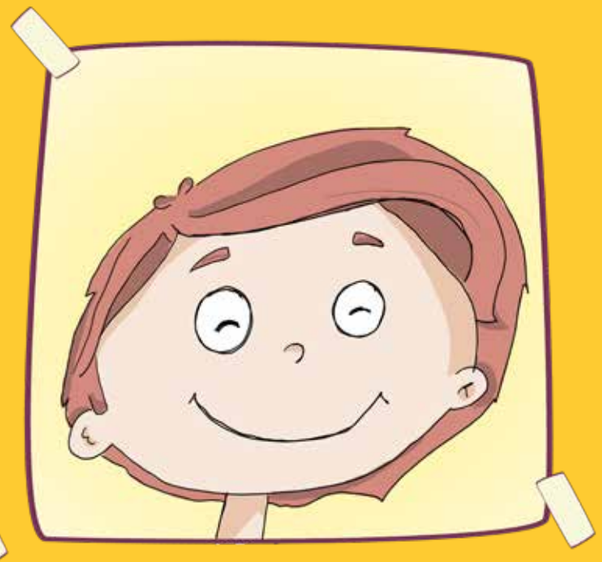

BİTKİ KÖŞESİ

ELİF BÜŞRA SÖYLEMEZ

RESİMLEYEN: RÜMEYSA ABAL - ÖZLEM ERCAN

MİNİK SİYAH TANELER

Bil bakalım ben kimim? Benim çok güzel çiçeklerim vardır. Belki görmüşsündür. Bazen mavi bazen beyaz renkte açarım. Beni yukarılarda aramamalısın. Çünkü bir ağaç değilim.

Ayaklarının yanında rastlayacağın bir bitkiyim. Haziran ve temmuz aylarında gösterişli çiçeklerimle dikkat çekerim. Ağustos ayıyla beraber güzel çiçeklerim dökülür. Böylece birileri beni toplayıp açana dek siyah tanelerimin bulunduğu kapsülüm ortaya çıkar.

Minik siyah tanelerimi kapsülümün içinde dikkatle saklar ve korurum. Kapsüllerimin rengi kahverengi olunca benim leziz tanelerime kavuşabilirsin kolaylıkla. Bu da ağustos ve eylül aylarında olur. İşte o zaman beni toplamaya başlarlar ve açıp içimdeki siyah tanelerime kavuşurlar.

Tanelerimi istediğin şeyle beraber yiyebilirsin. İstersen çayını da yapabilirsin.

Tohumlarımın sıkılmasıyla yağım elde edilir. Bu yağ çok faydalıdır. Yağımı muhakkak soğuk sıkımla elde eden yerlerden almalısın. Yoksa faydam kalmamaktadır.

Belki biliyorsundur benim hakkımdaki hadisi. Ölümden başka her şeye şifalı olacağım şekilde Allah beni yaratmıştır. O yüzden çok önemli bir bitkiyim.

Peygamber Efendimiz (asm) çörek otunun kullanılmasını tavsiye etmiş "Ölüm dışında hiçbir hastalık yoktur ki, çörek otunda onun için bir deva bulunmasın."

[Buhârî, Tıbb 7; Müslim, Selam 89, (2215); Tirmizî, Tıbb 5, (2042), 22, (2071)]

Benim tohumlarım ya da yağım o yüzden çok faydalıdır. Sen de beni daha sık tüket olur mu?

Yetiştiği Bölgeler

Türkiye'de, Güney Avrupa ülkelerinde, Hindistan'da ve Afrika'nın bir kısmında yetişir.

Kullanılan Kısım

Tohumları ve yağı

KALEMLİK YAPIYORUZ!

ZEYNEP UYARICI

MALZEMELER

- 1 su bardağı un
- Yarım su bardağı tuz
- Yarım su bardağı su
- Plastik kap
- Fırça
- Akrilik boya (Hamuru yoğurma aşamasında kakao veya zerdaçal)

Dikkat! Hamur çok cıvık oldu ise un, çok kuru oldu ise su ilave ediyoruz.

Kalemliğin nasıl olsun?

Sen nasıl istiyorsan öyle olsun.

1 Un ve tuzu plastik kapta karıştırıyoruz.

2 Karışıma yarım su bardağı suyu azar azar ekleyerek elimize yapışmayacak kıvama gelene kadar yoğuruyoruz.

3 Hamurdan ceviz büyüklüğü kadar ayırıyoruz. Diğer kısmını silindir haline getirip ortasını oyarak bardak şekli veriyoruz.

4 Hamurun geri kalan kısmı ile kalemliğini süsleyebilirsin. İstersen bir araba, istersen bir çiçek, istersen sevdiğin karakter, istersen de bir hayvan şekli yapıp bardağın ile birleştirebilirsin. Senin hayal gücün senin bardağın!

5 180 derece fırında 20 dakika pişirerek kurumasını sağla. İstediğin renge boyayabilirsin.

Yaptığın kalemliği bizimle paylaşır mısın?
ihhcocuk1@gmail.com

Cüzdanını yap ve süsle!

CÜZDAN YAPIYORUZ!

ZEYNEP UYARICI

Selamlar senin için çok güzel bir etkinlikle geldim.
Hadi hazırlan cüzdan yapıyoruz.

MALZEMELER

- A4 kağıdı boyutunda ince keçe
- Makas
- Yapıştırıcı
- İğne
- İplik
- Lastik
- Boncuk, düğme gibi süsleme materyalleri

1 Keçeyi resimdeki gibi kesiyoruz.

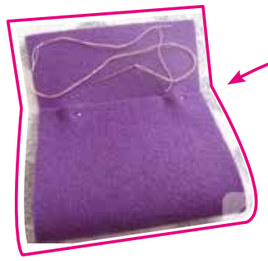

2 Keçenin 5 cmlik kısmı kapak olacak şekilde resimdeki gibi katlıyoruz.

3 Cüzdanın kenarlarını dikiyoruz.

4 Kapağa karşı gelecek kısma bir düğme, kapağa da lastiği resimdeki gibi dikiyoruz.

Şimdi süslemelerini monte et.

5

- Unutma dikiş ve kesme aşamalarını büyüklerinin gözetiminde yapmalısın. Dikiş için yardım alabilirsin.
- Bu cüzdanı hayır cüzdanı yapmaya ne dersin? Harçlığından bir miktar ayırarak bu cüzdanda biriktirin ve başka yüzleri de güldürebilirsin.

Küçük bir hatırlatma;

Cüzdanını yuvarlak, silindir, kare ya da istediğin şekilde tasarlayabilirsin.
Kalıplara ya da ölçülere ihtiyacın yok.
Hayal et ve yap. Kâğıttan kalıplar yapmak işini kolaylaştıracaktır.

ŞEHRİN MİMARI

ZEYNEP UYARICI

Şehrin Mimarı Olmak İster Misin?

Evet dediğini duyuyorum ve malzeme listesini veriyorum.

MALZEMELER

- Çeşitli boyutlarda boş ilaç kutuları
- 35x50 cm boyutlarında mukavva veya atık karton parçası
- Renkli kağıtlar
- Sıvı yapıştırıcı
- Makas
- Renkli kalemler
- Suluboya ve fırça
- Bant
- Pipet
- Boğaz ya da dondurma çubuğu
- Kozalak, dal parçası, meşe palamudu, taşlar

Hayal et ve yap!
Benimle paylaşmayı unutma!

Adresim ihhcocuk1@gmail.com

- İlaç kutularını renkli kağıtlara kapla ve renkli kalemlerle pencere, kapı, çatı gibi ayrıntıları yaparak binalarını hazırla.
- Zemin için mukavva ya da atık karton parçanı yeşil alan, yollar, bahçe, park ya da neler yapmak istiyorsan farklı renkte kağıtlarla kaplayarak alanlarını ayır. Dedim ya mimar sensin ve senin her şey senin istediğin gibi olacak.
- Projende hastane de olabilir bir rasathane de, pipetle park da yapabilirsin, kozalak ve dallarla orman da yapabilirsin. Dondurma çubuğu ile bank da yapabilirsin, tahterevalli de yapabilirsin belki bahçeli bir evin çitlerini ya da bir kış bahçesinin açılır tavanını yaparsın.

ÇEMBER DOLDURMACA

BETÜL COŞKUN

Selam sevgili arkadaşım.
Her çember, altındaki çemberin toplamıdır.

Örneğin; 6+8=14

Görevin en üstteki yıldızı bulmak. Görelim seni

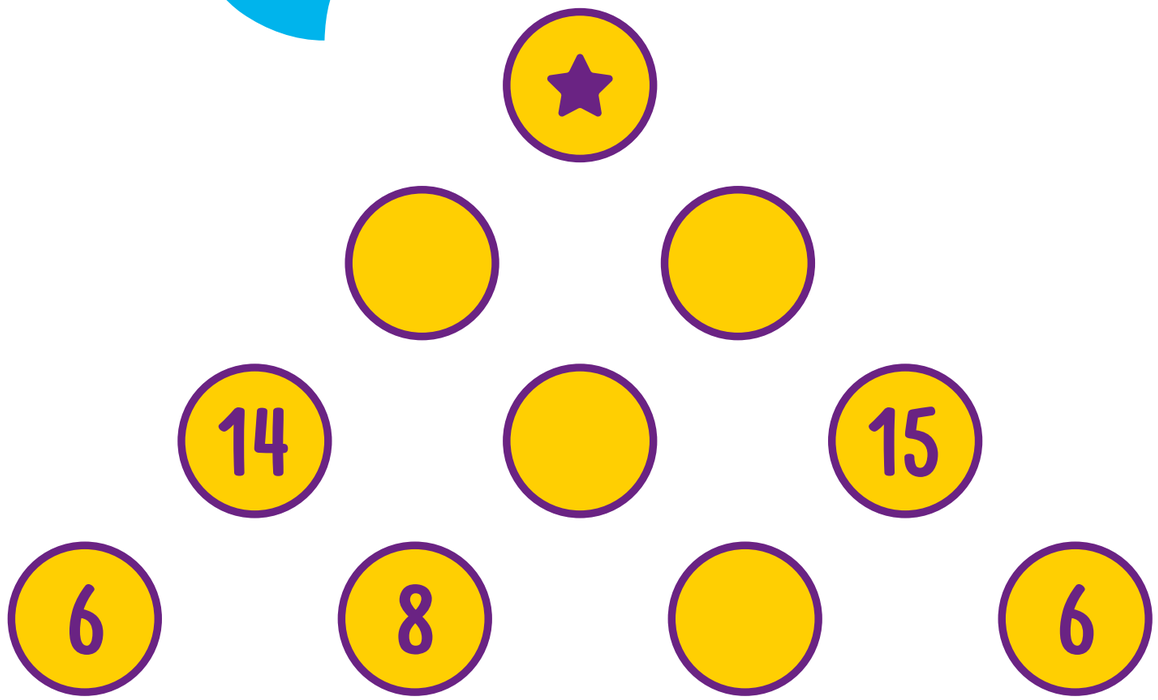

Cevap Anahtarı:

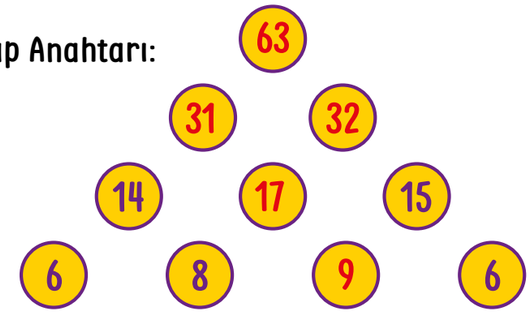

RÖPORTAJ

AHSEN YAĞIZ

Ahsen Soruyor

A: Büşra, merhaba nasılsın, iyi misin?

B: İyiyim, sen nasılsın?

A: Nasıl gidiyor hayat?

B: İyi.

A: Benim de iyi. Bize kendini tanıtmak ister misin kısaca?

B: Benim adım Büşra. 10 yaşındayım.

A: Tamam. Peki o zaman. Bugün sana pandemi ve okul süreciyle ilgili karışık sorular soracağım. İstersen başlayalım.

B: Olur.

A: Tamam o zaman başlayalım: Pandemi sürecinde neler yaptın?

B: Pandemi sürecinde daha çok online derslere katıldım. Dışarı çıkmamaya özen gösterdim.

A: Peki pandemi döneminde online eğitime katılıyor musun? Ben şahsen katılmıyorum.

B: Ben katılıyorum özen gösteriyorum katılmaya.

A: Peki, üçüncü sorumuz. Okulların açılmasını ister miydin? Ben isterim.

B: Ben de isterim. Çünkü online dersler sıkıcı gelmeye başladı. Hem hocalarımı bir de arkadaşlarımı özlüyorum.

A: Ben de. Peki okulda en sevdiğin arkadaşların kimlerdir?

B: Merve, Eda, Seda gibi bir sürü arkadaşım var.

A: Eveeet, okulu özledin mi?

B: Çok özledim. Öğretmenlerimi, okuldaki oyunları özledim.

A: Zaten herkes özlemiştir okulu yani.

B: Yani.

A: Okulda oynamayı en sevdiğin oyunlar nelerdir?

B: Saklambaç, yakartop, istop gibi oyunlar.

A: En sevdiğin ders hangi derstir?

B: Matematik.

A: Nedenini öğrenebilir miyiz?

B: Problemleri, sorularını çok seviyorum.

A: Kaçıncı sınıfa gidiyorsun?

B: Altıncı sınıfa gidiyorum.

A: Online eğitimi sevdin mi?

B: Hayır ya zaten gözlere biraz zararlı gibi. Bilgisayarlardan telefonlardan katılıyoruz.

A: Doğru. Teknolojik aletlere yakından, uzun süre ve çok baktığımız için. Peki online derslerle normal dersler arasında ne gibi farklar vardır?

B: Online derslerde kalkamıyorsun ayağa. Teneffüsler yok. Arkadaşlarınla oynayamıyorsun. Ama okulda ise arkadaşlarınla oynayabiliyorsun, teneffüsler var, hocanla konuşabiliyorsun. Parmak kaldırabiliyorsun.

A: Ama yine de bu bizim için bir tecrübe oldu değil mi? Yani ileride torunlarımıza anlatırsak diye.

B: Evet.

A: Pandemi sürecinde evde sıkılıyor musun?

B: Çok sıkılıyorum çünkü dışarı çıkamıyoruz artık. Ve yasak var artık, çocuklara iki kat üstelik.

A: Peki pandemide gitmeyi özlediğin bir yer var mı?

B: Anneannemin yerine gitmeyi istiyorum İzmir'e.

A: İleride yıllar geçtikten sonra pandemi dönemini iki cümleyle anlatmak istesen ne söylerdin?

B: Pandemi dönemi çok zor bir dönemdi. Bazılarımız geçirdi bazılarımız geçirmedi.

A: Evet. Pandemi döneminde aile ilişkilerinde bir değişiklik oldu mu?

B: Evet oldu. Çünkü anne ve babamla daha bol vakit geçiriyorduk. Kendimizi daha iyi tanıdık, daha iyi oldu yani.

A: Teşekkür ederim bu da son sorumuzdu. Benimle röportaj yaptığın için çok teşekkür ederim.

B: Rica ederim.

KARPOSTAL YAPIMI

ZEYNEP UYARICI

KARTPOSTALINI POSTALANMAYA HAZIRLA!

Sevdiğin birini mutlu etmenin yollarından biri içten bir gülümsemedir. Ve istersen onun için küçük bir hediye de hazırlayabilirsin. Anneler günü, babalar günü ya da başka şeyler günü olmasına gerek yok. İçinden geldiği bir zamanda dedene, arkadaşına, amcana hediye hazırlayabilirsin. Peki bir kartpostal hazırlamaya ne dersin?

MALZEMELER

- Renkli kağıtlar
- Yapıştırıcı
- Çift taraflı bant
- İstediğin renkte bir karton

1 Renkli kağıtlardan eni 9cm, boyu 9 cm olan 7 adet küçük kare kağıtlar keselim.

2

Kareyi üçgen olacak şekilde ikiye katlayalım.

3

Elimizdeki üçgeni tekrar ikiye katlayalım.

4

Ve bir kere daha ikiye katlayalım.

5

Oluşan üçgenin birleşik olan ucuna şeklin sivri kısmı gelecek şekilde resimdeki gibi çizip keselim.

6

Açıp ve oluşan çiçekten 1 taç yaprağı keselim

7

Kesim yerinin yanındaki iki yaprağı üst üste gelecek şekilde yapıştıralım. Diğer 6 kağıda da aynı işlemleri uygulayalım.

8

İki çiçeği şekildeki gibi bir yaprakları üst üste gelecek şekilde resimdeki gibi yapıştıralım.

9

Üçüncü çiçeği , ikinci çiçeğin son yaprağına gelecek şekilde resimdeki gibi yapıştıralım.

10

Dördüncü çiçeği birinci ve üçüncü çiçeğin üzerine ikinci çiçek hizasına gelecek şekilde resimdeki gibi yapıştıralım.

11

Beşinci çiçeği dördüncü çiçeğin üstüne resimdeki gibi yapıştıralım.

12

Altıncı ve yedinci çiçeği en üste şekildeki gibi yapıştıralım.
Arka plan için renkli kartonumuzu eni 15 cm boyu 25 cm olacak şekilde keselim.
Kartonu uzun kenardan ikiye katlayalım
Çiçek öbeğini kartonun ortasına gelecek şekilde yerleştirip iki sayfasına değen orta yaprağın üç noktasından yapıştıralım.

Önemli hatırlatma;

Üçgenleri oluştururken katladığımız kenarları güzel katlamalıyız ki karton açılıp kapandıkça çiçeğimiz düzgün şekilde katlanıp açılsın.

Ne dersin kartpostalımızı biraz daha süsleyelim mi? Evet dediğini duyar gibiyim. O zaman sana biraz fikir vereyim ama sen yine aklının istediği gibi yap. Etkinlik senin. Mesela çiçeğin yapraklarını boya kalemleri ile süsleyebilirsin, simleyebilirsin, belki bir kenara kelebek kondurursun ya da elinde kalan kağıtlardan yaprak şekilleri yapıp çiçeklerin yanlarına yerleştirebilirsin.
Hadi bakalım gerisi sende 😊

kaynak: https://www.marthastewart.com/907176/pop-card

SUDOKU

BETÜL COŞKUN

ŞİMDİ SUDOKU ZAMANI!

Kurallar basit:

1. Her bölümde rakamların hepsinden birer tane bulunur.
2. Her satır ve sütunda 1 den 6 ya kadar her sayıdan birer tane bulunur.
3. Sana verilen rakamları kullanarak boşluklara hangi rakamların geleceğini belirle ve sudokunu tamamla! Bu oyun için dikkat en önemli gücün. Bunu hiç unutma.

5		6	4		3
	3			1	
6					2
3					4
	6			4	
2		4	6		1

Cevap Anahtarı:

5	1	6	4	2	3
4	3	2	5	1	6
6	4	1	3	5	2
3	2	5	1	6	4
1	6	3	2	4	5
2	5	4	6	3	1

DÖRT İŞLEM BOYAMA

BETÜL COŞKUN

Klasik boyama sayfalarından sıkılanlar ve matematik severler için çok eğlenceli bir etkinliğim var. Nasıl yapılacağını hemen anlatmaya başlıyorum canım arkadaşım. Öncelikle alandaki işlemin sonucunu buluyorsun. Ve o alanı bulduğun sonuca denk gelen renge boyuyorsun. İşte bu kadar!

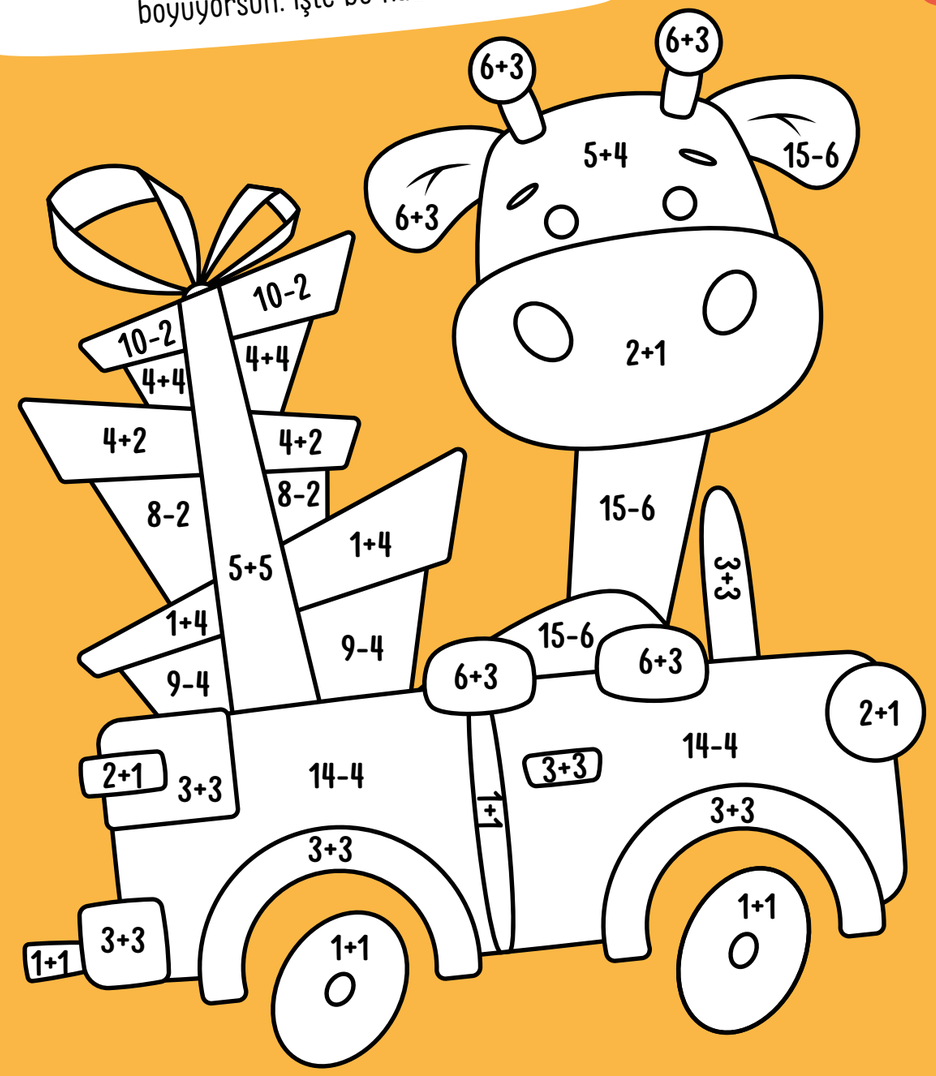

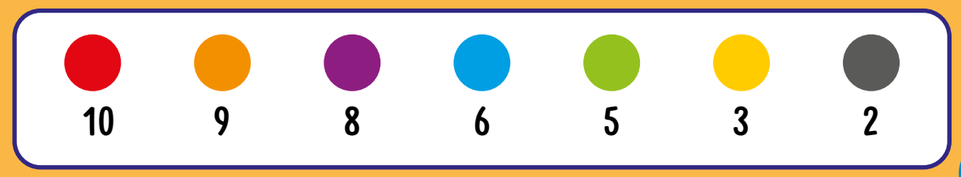

BİL VE BUL!

BETÜL COŞKUN

Sana en güzel sorularla geldim sevgili arkadaşım. Sorularımın cevabını bil ve sepetimin içinden bulup eşleştir.

- İlk insan ve ilk peygamber kimdir?
- Kedileri çok sevdiği için kedilerin babası olarak anılan sahabe hangisidir?
- Peygamberimiz kaç yılında doğmuştur?
- Peygamber efendimizin 6 yaşında annesinin vefatından sonra yanında kaldığı akrabası kimdir?
- Adaleti ile bilinen Halifemiz hangisidir?
- Sabrı ile bilinen peygamber hangisidir?
- Canımız peygamberimize ilk vahyin geldiği yer neresidir?
- Kuran hangi peygambere gönderilmiştir?
- İlk çocuk sahabi ve aynı zamanda peygamberimizin damadı olan kişi kimdir?
- Peygamberimizin ilk yaptırdığı mescid hangisidir?
- Güzelliği ve rüyaları tabir edebilme mucizesiyle bilinen peygamber hangisidir?

Hz. Adem | 571 | Hz. Eyüp | Hz. Ömer | Ebu Hureyre | Hz. Yusuf | Küba mescidi | Hz. Muhammed (sav) | Hiranur mağarası | Hz. Ali | Dedesi Abdulmuttalip

BİRLEŞTİR - ÇİZ

BETÜL COŞKUN

* Selam arkadaşım sana bir sorum var. Aynada kendini hiç inceledin mi? Sağ elini kaldırırsın ama sol elin kalkmış gibi olur sen yansımana uzanırsın o sana uzanır.
* Ortadaki çizgi etkinliğimizin aynası ve yansımasını çizmek senin görevin!

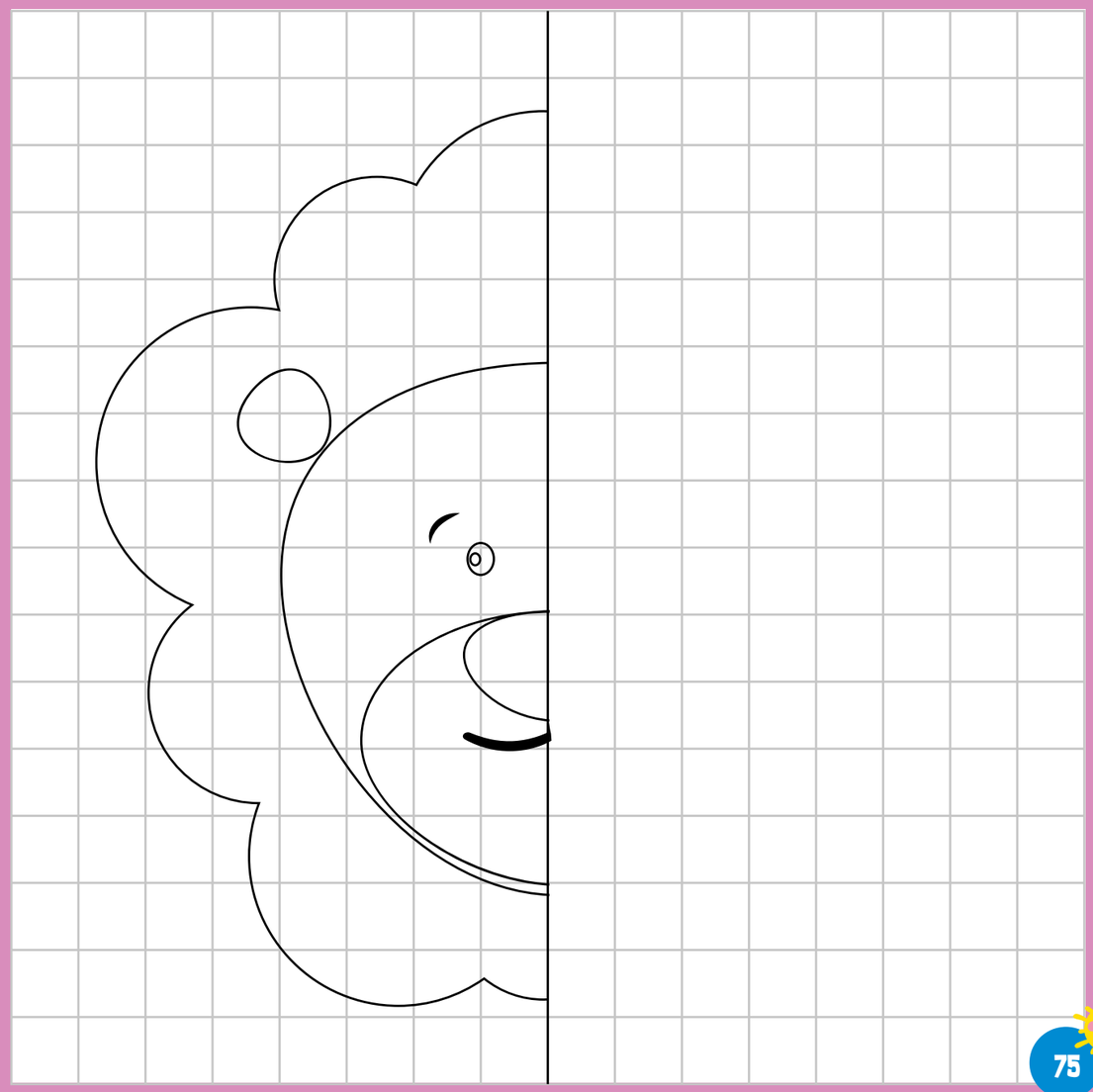

SÜRPRİZ RESİM

BETÜL COŞKUN

Selam arkadaşım. Sürprizleri sever misin? Ah çok güzel. Renkli nokta başlangıç noktan. Aşağıdaki yönergeleri takip ederek çizgilerin üzerinden geç ve resmi bul.

3 ⟶ 3 birim sağa doğru çizmen gerektiğini anlatır. Hadi bakalım etkinlik senin.

1→	2↓	1→	1↓	1→	1↓	1→	1↓	1→
1↑	2→	1↑	3→	1↓	2→	1↓	1→	1↑
1→	1↑	1→	1↑	1→	2↑	1→	1↓	1→
1↓	2←	1↓	1←	1↓	1←	1↓	1←	2↓
2→	1↓	2→	2↓	1←	1↑	2←	1↑	1←
2↓	1→	1↓	1→	1↓	1→	4↓	1←	1↑
1←	1↑	1→	2↑	1←	1↑	1←	1↑	1←
1↓	1←	1↓	5←	1↑	1←	1↑	1←	1↓
1←	1↓	1←	2↓	1→	1↓	1←	1↓	1←
4↑	1→	1↑	1→	1↑	1→	2↑	1←	1↓
2←	1↓	1←	2↑	2→	1↑	2→	2↑	1←
1↑	1←	1↑	1←	1↑	2←	1↑	1→	1↑

NOKTALARI BİRLEŞTİR

BETÜL COŞKUN

Merhaba sevgili arkadaşım. Noktaları birleştirmece uzun yıllardır sevilen ve heyecanla yapılan bir etkinliktir. Senin de beğeneceğine eminim.

Tek kural var birden başlayarak ardışık olarak noktaları birleştiriyoruz ve gizli resim ortaya çıkıyor.

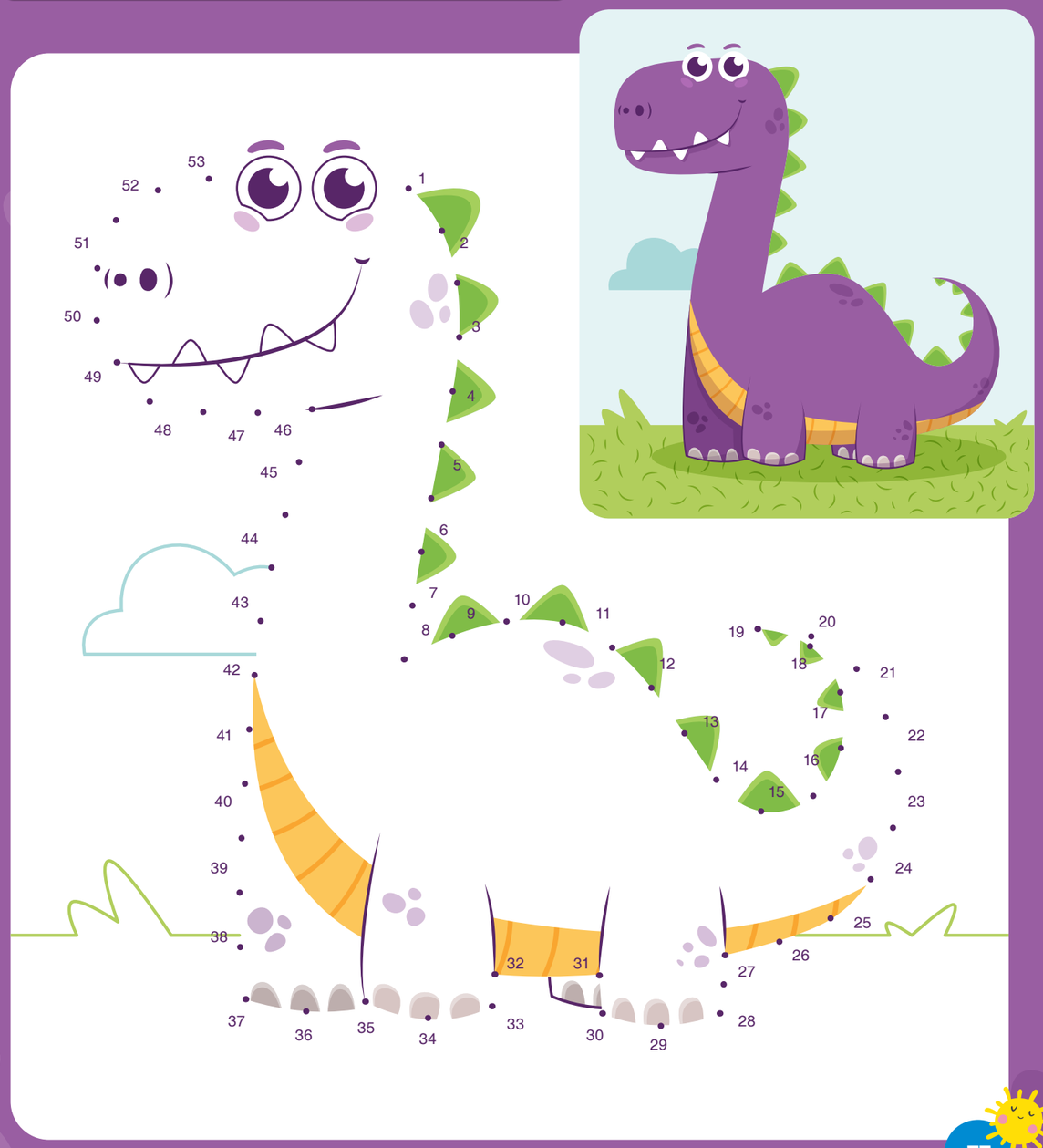

FARK BULMACA

BETÜL COŞKUN

RESİMLEYEN: SIDDIKA TASA

Aaa burada bir karışıklık var. Bu resimler aynı ama sanki bir şeyler farklı gibi. Haydi resimdeki 5 farkı bul.

Eveeet sevgili ajanım.
Senin için çok özel görevim var.
Verilen nesneler resimde saklandı. Bulur musun?

DEDEKTİF BULMACA

BETÜL COŞKUN

RESİMLEYEN: FEYZA YORULMAZ

KELİME AVI

BETÜL COŞKUN

Selamlar benim dikkatli okurum. Dergimizde senin için çeşitli bilgileri derledik ve seninle paylaştık. Aşağıdaki sorular yazılarımız senin için hazırladı. Cevapları tabloya sağdan sola, soldan sağa ve çapraz olarak yerleştirdik. Harflerin içinden kolaylıkla avlayacaksın. Bildiğini bul bakalım.

B	A	T	Y	G	V	D	O	U	C	F	D	B	A	B	E
G	B	K	E	G	B	Ş	Ü	K	A	V	B	K	C	G	C
U	V	B	B	E	S	M	E	L	E	B	Ü	E	L	V	C
E	A	İ	T	G	B	Ş	K	H	A	Z	C	G	O	R	G
C	F	B	C	İ	A	T	T	E	B	C	A	D	Y	A	T
B	K	Z	K	R	C	D	E	B	İ	V	U	Ş	N	B	A
D	O	L	U	N	A	Y	U	C	Z	B	C	A	A	F	H
Z	A	Ş	B	A	V	B	E	R	E	İ	T	G	P	Ş	A
B	V	T	Ü	B	T	İ	C	U	M	B	V	D	S	B	Y
İ	B	C	E	A	C	Ş	İ	B	Ü	C	E	Ş	İ	R	Y
B	K	İ	G	E	F	K	P	K	F	B	A	B	F	A	Ü
C	B	D	B	R	G	C	U	V	C	İ	B	C	K	E	L
R	Ü	F	U	V	E	V	P	Ü	B	M	V	B	N	T	Y
Ş	K	U	B	Y	E	D	A	B	F	A	T	İ	H	A	K
F	D	İ	C	B	G	B	Ş	D	İ	U	E	R	V	B	Ş
B	A	B	K	F	B	U	B	Ü	K	A	V	B	C	A	G

- Ekvatorda konuşulan dil
- Her işin başında söylenmesi gereken sözün adı
- İcad eden kişi
- Tırtılın kelebeğe dönüştüğü koza
- Bir durum karşısında hissettiklerimiz
- Hayal etmek
- Ayın top gibi yusyuvarlak hali
- Kur'an'ın anahtarı olan süre

ÇENGEL BULMACA

BETÜL COŞKUN

Merhaba arkadaşım. Sözcüklerle aran nasıl? Ben kelimelerle oynamayı çok severim. Benimle oynar mısın? Hadi kelimelerin eş anlamlılarını bul ve bulmacada yerine yerleştir.

- Sonbahar
- Muallim
- Tabip
- Öğüt
- Zaman
- Hür
- Ev
- Sözcük

DEĞİŞİK BİLGİLER

MERVE KOÇAK

RESİMLEYEN: RABİA KAYA

Merhaba çocuklar! Hikâyemize başlamadan önce sizlere birkaç sorum olacak.

Dünyanın en yüksek dağı hangisi? Bir fikriniz var mı? Eğer yok diyorsanız yakınınızda kim varsa bir sorun derim. Cevabınızı merakla bekliyorum.

Şimdiiii, arkanıza yaslanmanızı ve o dağı hayal etmenizi istiyorum. Eğer oraya gitme fırsatınız olsaydı ne ile gitmek isterdiniz?Araba, gemi, uçak? Haydi! Aşağıdaki boşluğa resmini çizin.

Eğer soruları cevapladıysanız ve resminizi çizdiyseniz artık hikâyemize başlayabiliriz.

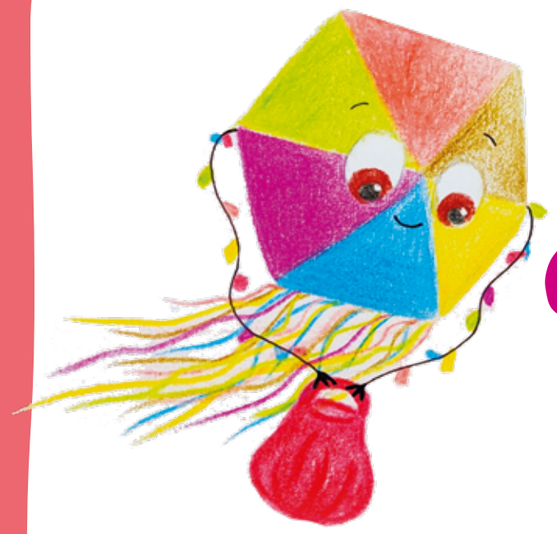

Gezgin Filo Hawai'de

Filo, rengarenk küçük bir uçurtmaydı. En sevdiği şey, gökyüzünde süzülerek gezintilere çıkmaktı. Sık sık parklara gider tepeden kocaman gözleri ile çocuklara bakardı. Günlerden bir gün Filo o kadar çok gezmişti ki biraz dinlenmek için çimlere uzandı. Her gün aynı yerleri gezmek artık Filo'yu heyecanlandırmıyordu. Yeni yerler keşfetmek istiyordu. Gökyüzüne bakarak "Acaba keşiflerde bulunabileceğim, yeni şeyler görebileceğim nereler var?" diye düşünürken birden aklına geçenlerde izlemiş olduğu bir belgesel geldi. Dünya'nın en yüksek dağı denince, Filo da herkes gibi ilk Everest Dağı'nı düşünüyordu. Ta ki bu belgeseli izleyene kadar!

Hawai' de **"Uzun Dağ"** anlamına gelen **"Mauna Kea"** adında bir dağ varmış. İlk bakıldığında oldukça küçük görünen Mauna Kea'nın meğer bir o kadar da okyanusun içinde bir kısmı saklıymış. İşte bu yüzden onun kısa olduğunu düşünmüşler ve büyüklüğünü fark etmemişler. Bu arada uzunluğu ise tam tamına on bin iki yüz yedi metreymiş. Bir de bu dağ bir milyon yaşındaymış! "Çok yaşlı, tıpkı bir dede gibi" diye düşünmüş Filo. "Hemde insanlar onu görmesin diye gizlenmiş. Sanırım bizimle saklambaç oynuyor." diye düşünmüş gülerek.

Bunun üzerine Filo heyecanla "Yeni başlangıçlar için harika bir gün, hemen yola çıkmalıyım" diyerek süzüle süzüle Hawai' ye varmış... Karşılaştığı ilk insana "Aloha! (Merhaba) Mauna Kea Dağı'na nasıl ulaşabilirim?" diye sormuş ve cevabını alıp yoluna devam ederek dağa ulaşmış. Yanında getirmiş olduğu

eşyalarını sırt çantasından çıkarmış; önce deniz gözlüklerini ardından da oksijen tüpünü takmış ve derinlere dalmaya başlamış. Yüzdükçe yüzmüş... Sonunda okyanusun derinliklerinde saklı olan dağın en altına ulaşmayı başarmış. Buraya gelebilmek için oldukça çabalamış olsa da gördükleri karşısında hayretler içerisinde kalarak yorgunluğuna değdiğini düşünmüş. Dağın, denizin altındaki görüntüsünü inceleye inceleye suyun yüzeyine çıkmış. Görüntü o kadar görkemliymiş ki... Ardından gözlüklerini ve oksijen tüpünü çıkarıp minik yolculuğuna devam etmiş, en tepeye ulaşana kadar uçmuş, uçmuş,uçmuş... Sonunda zirveyi görmüş!

"Huuh" demiş. "Bugünkü yolculuğum da bir harikaydı. Bundan sonra ara ara böyle görmediğim yerlere gitmeyi ve gezmeyi kendime hatırlatmalıyım." diyerek süzüle süzüle evine gitmiş...

Hikayemiz burada sona erdi çocuklar, haydi gelin devamında neler varmış beraber bakalım.

1. Hikâyemizdeki dağın ismi neydi ve neredeydi? Aşağı yazar mısınız?

.....

.....

2. Çoğumuzun yanlış bildiği, en yüksek dağ sandığımız Everest Dağı ile Mauna Kea arasındaki fark ne idi?

.....

.....

3. İnsanlar neden Everest Dağ'nın dünyadaki en yüksek dağ olduğunu zannediyor?

.....

.....

.....

Şimdi sizden bir şey isteyeceğim. Bunun için ailenizden yardım istemelisiniz. Kendi **"Mauna Kea"** dağımızı yapacağız. Gerekli materyalleri aşağıdaki listeye bırakacağım. Aşama aşama beraber ilerleyelim.

MATERYALLER

- Yapıştırıcı
- Mavi, kahverengi, kırmızı renkli grapon kağıdı
- Makas
- A4 kağıdı

AŞAMALAR

1. A4 kağıdını önümüze alalım. Üzerine kenarlarında boşluk olacak şekilde uzun bir dağ çizelim. Yarısı denizde yarısı karada olsun.

2. Ardından kahverengi ve kırmızı krapon kağıtlarımızı küçük küçük kare parçalara ayırıp yuvarlayıp top haline getirelim.

3. Kahverengi ve kırmızı toplarımızı alalım ve arka yüzeyine yapıştırıcı sürdükten sonra dağımızın üzerine karışık bir şekilde yapıştıralım.

4. Mavi toplarımıza da aynı işlemi yapıp resmimizdeki deniz kısmına yapıştırıp kurumaya bırakalım.

5. Resmimizin tepesine kocaman harflerle **"MAUNA KEA"** yazalım. İşte bu kadar. Artık bizimde kendi Mauna Kea Dağımız hazır!

KİTAP TANITIM

TUBA YILMAZ

KÜÇÜK EJDERHA KOKOSNUSS OKULA BAŞLIYOR

Kokosnuss'un heyecandan içi içine sığmıyordu. Çünkü o gün okula başlayacaktı. Ama arkadaşı obur ejderha Oskar'ın onunla birlikte okula gitmesine izin yoktu. Sizce Kokosnuss bir şeyler yapmadan durur muydu? Harika fikirlerini ve maceralarını bir çırpıda okuyacağınız bir kitap. Özellikle yeni okula başlayacaklar ya da başlamış olanlara iyi gelecektir.

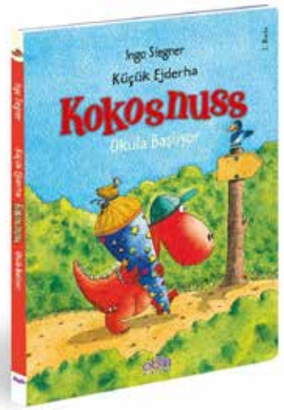

Yazar: İngo Siegner
Yayınevi: Abm Yayınları
Sayfa: 72
Yaş: 7 yaş ve üzeri

Yazar: Ross Burach
Yayınevi: Beyaz Balina Yayınları
Sayfa: 30
Yaş: 3 yaş ve üzeri

SABIRSIZ TIRTIL

Küçük Tırtıl çok heyecanlı çünkü tırtıl olarak başladığı hayatına kelebek olarak devam edebileceğini öğrendi. Rengarenk bir kelebeğe dönüşmek muhteşem geliyordu kulağa. Ama bunun için önce kozasını örmesi ve tam iki hafta beklemesi gerekiyordu. Tabii sabredebilirse... Komik ve eğlenceli hikâyesini okurken dikkat edin gülmekten oturduğunuz koltuktan yere düşebilirsiniz.

BENİM KIRMIZI ARABAM

İlkler özeldir. İlk arabanızı hatırlıyor musunuz? Herkes bilir ki ilk araba her zaman en güzel olandır. Dedesinin ona getirdiği eski püskü ve paslı arabayı ufak bir bakımdan geçirerek kendine özel bir hale getiren kahramanımızın ilk yolculuğu da çok özel olacaktı. Hem de hiçbir şey yolunda gitmese bile... Kitabın hikâyesi kadar hikâyeye eşlik eden resimler ve sayfaları süsleyen trafik işaretleri de ilginizi çekecektir.

Yazar: Peter Schössow
Yayınevi: Abm Yayınları
Sayfa: 34
Yaş: 4 yaş ve üzeri

HİKÂYE OLUŞTURMA

BETÜL COŞKUN

RESİMLEYEN: SIDDIKA TASA

Merhaba arkadaşım. Sen olsan bu resim için nasıl bir hikâye yazarsın? Hikâyeni heyecanla bekliyorum.

ihhcocuk1@gmail.com Adresine gönderirsen sosyal medya hesaplarımızda diğer okurlarımızla paylaşmak isteriz.

BOYAMA

AYŞEGÜL KOÇ

- Sincaplar kış hazırlığı için yiyeceklerini toprağın altında saklarlar. Kış geldi. Sincap Mumi acıkmış. Sakladığı palamutu çıkarıp yiyecek.
- Haydi Mumi'yi boyayıp renklendirelim.